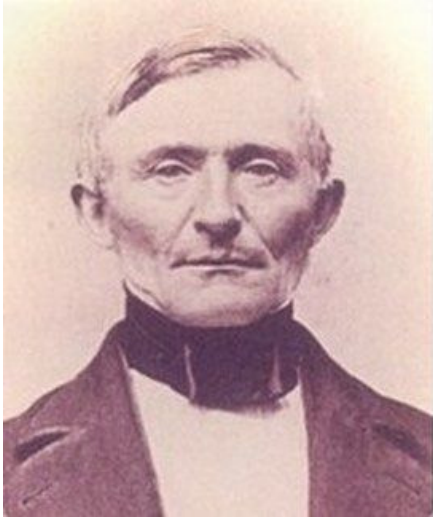

Niels Peter Hansen

Niels Peter Hansen
Lyngbyskov, Terndrup
Født 1809 - Død 1900

Folketinget (1855 - 1866)
Landstinget (1866 - 1874)

001

Forord

Kære læsere

Formålet med denne biografi er at fremme kendskabet til Niels Peter Hansen, som viede en stor del af sit liv til hårdt slid for fædrelandet og for den egn han var født i. I det følgende vil historien om Niels Peter Hansen hovedsageligt blive fortalt gennem gamle avisartikler og ellers kun med enkelte kommentarer og tilføjelser, hvor jeg har fundet det passende. Det handler om NPH's bedrifter som politiker, og som den folkekære foregangsmand, der bl. a. bør huskes for sin aktive medvirken til at indstifte traditioner i Terndrup, som har holdt helt op i vores tid.

Niels Peter Hansen var initiativrig og fik bl.a. arrangeret grundlovsfester og børnefester og var særdeles aktiv omkring mange andre arrangementer i Terndruplund.

Det store overblik over en aktiv mands liv er nok bedst beskrevet i nekrologer og referater fra væsentlige personlige begivenheder, så derfor vil jeg begynde historien med en renskrift af de referater, som er tilgængelige fra datidens aviser. Detaljer og uddybende fortællinger må så komme efterfølgende.

Artiklerne er indsamlet i perioden fra 2015 til 2020 og kommenteret og udgivet i september 2020.

Aage N. Pedersen
(tipoldebarn)

002

En kort beskrivelse

Niels Peter Hansen er født i Lyngbyskov (Skelkærsgaard), Terndrup den 2. april 1809 og døde 8. december 1900.

Fader: Hans Nielsen Bundgaard, Lyngbyskov. Født 31. maj 1775 – død 16. maj 1836.

Moder: Mette Petersdatter, Sdr. Kongerslev. Født 1785 - død 25. maj 1862.

Ægtefælle: Maren Christensdatter, Bælum. Født 1812 - død 1. november 1893.

NPH havde 2 søskende:

1. Niels Hansen født 2. april 1818 - død 12. august 1872
2. Ane Johanne født 2. marts 1820 - død 14. januar 1863

Matr.nr. 4a - Skelkærgård ca. 1940. Privatfoto venligst udlånt af Birte Nielsen, Terndrup

Som ganske ung (1823-1828) fungerer NPH som hjælpeskolelærer (Biskolelærer) - bl.a. andet er det beskrevet, at han som 12-årig underviste børn i Tofte lidt nord for Øster Hurup, Als sogn

Efter udstået læretid hos smeden i Mølholm, St. Brøndum, kommer NPH som 21-årig til Bælum i 1830 og bliver gift med Maren Christensdatter fra Bælum den 29. maj 1833.

Efter faderens død i 1836 opgiver NPH smedegerningen i Bælum og flytter straks til Lyngbyskov, hvor han passer faderens ejendom, som han endeligt overtager halvdelen af i 1842. Han opfører både smedeværksted og teglbrænderi, så han havde mursten til byggeriet.

Jordtilliggendet var i vid udstrækning hedearealer, som NPH fik brækket og merglet, så det var egnet som landbrugsjord. I årene efter fik han tilkøbt en del mere agerjord i Lyngbyskov og omegn.

NPH var meget interesseret i de politiske strømninger, der førte til Danmarks første Grundlov i 1849. Politisk var han helt på linie med skolelærer Anders Jungersen, St. Brøndum og talte for at han skulle repræsentere Bælum-kredsen på tinge. Jungersen blev valgt til Folketinget i 1852, 1853 og 1854. I 1855 var det Jungersen, der talte godt for NPH og NPH blev valgt til Folketinget, hvor han sad indtil 1866. I samme år blev NPH valgt til Landstinget, hvor han var medlem i en fuld valgperiode på 8 år indtil 1874.

I 1862 var NPH sammen med bl.a. Lars Bjørnbak medstifter af Jydsk Folkeforening (5. marts 1862 på Høver kro ved Århus). Foreningens formål var, at "modarbejde Indskrænkning af den ved Grundloven givne Valgret, og at forberede Valg saavel til Rigsraad og Rigsdag som til Amtsraad og Kommunalbestyrelse samt at fremme og understøtte ethvert Foretagende, der sigter til at udvikle Folkets materielle og aandelige Velvære".

Niels Peter Hansen blev valgt til Rigsrådets Folketing i 1864 og 1865.

003

Ejendomsopkøb

Under sine ophold i hjemmet fik **Niels Peter Hansen** dog tid til at kigge på muligheder for at udvide bedriften i Lyngbyskov. Det blev i årene til en del opkøb:

I 1842 sælger moderen, Mette Pedersdatter hjemmet til sine 2 sønner, således at **Niels Peter Hansen** køber matr.nr. 4a og 31b. Broderen, Niels Hansen køber matr.nr. 4b og 31c. (Lyngbyskov)

Matr.nr. 4a - Skelkærgård 1985. Privatfoto venligst udlånt af Birte Nielsen, Terndrup

I juli 1856 køber NPH matr.nr. 16c, Lyngbyskov.
I december 1856 køber NPH 'Horsmosegaarden', matr.nr. 2e, Astrup
i juli 1859 køber NPH ejendommen, 'Petersminde', matr.nr. 6b, 11 m.fl. i Lyngbyskov.
I maj 1860 køber NPH matr.nr. 7c i Lyngbyskov.
I februar 1865 køber NPH matr.nr. 39, Terndrup by.
I januar 1866 køber NPH matr.nr. 12, Lyngbyskov.

004

N. P. Hansen, Lyngby Skov

Aalborg Stiftstidende - 10. december 1900.

En af Terndrupegnens ældste Mænd, tidligere Folketingsmand for Bælum og Landstingsmand for 7. Kreds, Boelsmand **N. P. Hansen**, Lyngby Skov, døde i Lørdags, 91 3/4 Aar gl. Den afdøde begyndte som Smed og drev ved Siden af lidt Jordbrug. Han var en af Egnens og Tidens mest oplyste Bønder, og da i Aarhundredets Midte Folkebevægelsen brød frem heri Danmark, og den gamle Skolelærer Jungersen i St. Brøndum søgte i sin Egn at vække lidt Forstaaelse af Tiden og det, den bragte med sig, var **Niels Peter Hansen** i Lyngby Skov en af dem, der først og mest trofast fulgte ham. Han interesserede sig levende for de forskellige Ting, der var oppe, og kom snart med ind i det politiske Røre.

Sidst i Halvtredserne (red. i 1855) blev han valgt som Folketingsmand i Bælumkresen, og i det stærke politiske Røre efter Krigen stod **N. P. Hansen** med sine Vælgeres mest ubetingede Tillid. Han var den, de trygt stolede paa og satte deres Lid til, og ved de forskellige Valg stod han sikkert og støt overfor de forskellige Modkandidater. Saa kom Afstemningen over Grundlovsrevisionen, og her stemte **N. P. Hansen** sammen med I. A. Hansen og Berg for Revisionen.

Og dermed faldt saa hans Popularitet hos Bønderne i Egnen. Ved Valget til Folketinget den 12. Oktober 1866 faldt han for tidligere Landstingsmand S. Pedersen, V. Mariendal, der fik 474 St., medens **N. P. Hansen** kun fik 170. 8 Dage senere - 18. Oktober - blev han valgt til Landstinget, hvor han sad i 8 Aar. Han har vistnok senere stillet sig et Par Gange i Bælum, men uden at opnaa Valg.

Gamle **Niels Peter Hansen** har ogsaa i anden Henseende været meget virksom. Særlig virksom var han for Afholdelse af Folkefester, hvorved det menige Folk gennem Tale og Sang kunde bibringes en Forstaaelse af Tiden. Han fik dannet Selskabet "Paulunet" til Afholdelse af Grundlovs- og Folkefester i Terndrup Krat, og han var hyppig Taler ved Festerne. - Efter 1866 kom han til at staa mere isoleret og maatte mange Gange mærke, at han i det afgørende Øjeblik ikke havde staaet dér, hvor man havde ventet at finde ham.

Men lige ufortrødent blev han ved at arbejde, hvor han syntes, han kunde udrette noget. Den lille, gamle Mand med de livlige, ungdommelige Bevægelser kunde man træffe overalt i Egnen ved Fester og Møder, altid villig til at yde Assistance, altid med et godt Humør og altid parat til en Passiar om nyt og gammelt. Han huskede godt og kunde fortælle mange interessante Ting fra sin Rigsdagsperiode, og han var godt inde i sin Egns Historie.

Den gamle Mand blev for nogle Aar siden dekoreret med Dannebrogskorset.

005

Fhv. Landstingsmand N. P. Hansen død.

Aalborg Amtstidende - 10. december 1900.

Gamle **Niels Peter Hansen**, Lyngbyskov, er nu afgaaet ved Døden. Det er en Mand, der er velkendt i Himmerland, og som i sin Tid har spillet en ikke ringe Rolle her. - **Niels Peter Hansen** var født 2. April 1809; han blev altsaa nær op til 92 Aar; år trods den høje Alder har han til det sidste holdt sig rask og rørig. Næsten hvert Aar har han deltaget i "Paulunet"s Grundlovsfester, og han hørte altid opmærksomt paa Talerne.

Som Dreng gav han tidlig Vidnesbyrd om sjældnen Lærenemhed. Efter at have endt sin Skolegang fungerede han selv som en Slags Biskolelærer i Toft i Als Sogn; han var kun 14 Aar gl. den Gang. Derefter lærte han Smedeprofessionen i Mølholm i St. Brøndum Sogn. Saa nedsatte han sig som Smed i Bælum for egen Regning. Den 29. Marts 1839 giftede han sig med Maren Christensen, og de to levede sammme saa længe, at de fejrede deres Diamantbryllup sammen. 1/2-Aars Tid efter Diamantbryllupet døde Hustruen.

Efter at han havde været Smed i Bælum i 3 Aar, begyndte han som Smed i Lyngbyskov, hvor hans Hjem saa har været indtil nu. Her har han opdyrket 86 Td. Land Hedejord og deraf skabt en udmærket lille Gaard. Han brændte selv Stenene til de første Bygninger paa Gaarden.

Niels Peter Hansen havde vakt Opmærksomhed hos afdøde Lærer Jungersen i St. Brøndum. Jungersen var den Mand, der da havde den politiske Ledelse i Bælumkresen.

I 1866 (red: året er 1855) besluttede Jungersen, at **N. P. Hansen** skulde være Kresens Folkethingsmand, og han satte det igennem. Jungersen var hans Lærer i Politik, men **N. P. Hansen** var hurtig til at fatte, hvad det kom an paa.

Saa var **N. P. Hansen** Kresens Folketingsmand indtil det bevægede Aar 1866. Ved det første Opløsningsvalg under Forhandlingerne om Grundlovsrevisionen, stod **N. P. Hansen** som Nejmand, og han holdt da fra Valgtribunen i Bælum et Foredrag mod den reviderede Grundlov, der gjorde et dybt Indtryk paa mange unge Mænd. Men ved den næste Opløsning stod han paa den modsatte Side. Han var mellem dem, der ansaa alt for tabt, efter at man havde gjort den store, politiske Fejl, at anerkende Rigsraadets Kompetence med Hensyn til Forfatningen. Bælumkredsens Vælgere kendte ham ikke, da han kom til dem med dette nye Standpunkt.

De kasserede ham og valgte Kr. Pedersen, Gjerding i hans Sted. Efter at den gennemsete Grundlov var vedtaget, satte Højre ham ind i det nye Landsting. Og der sad han saa til 1874, da han blev afløst af Claus Johannsen, Vaarst. Derefter levede han er roligt Liv i Hjemmet, der nu ejes af hans Søn, Købmand N. Chr. Nielsen.

Interessen for offentlige Anliggender fulgte **N. P. Hansen** lige til hans Død. Han hørte altid gerne Politik, men tog kun Ordet, naar nogen kom til at berøre 1866. Hvad da skete var det, hvorom hans Tanker altid kredsede.

Han var rask indtil for 5-6 Aar siden. Det var hans Bestemmelse at deltage i Festen ved Hadsundbanens Aabning, men i sidste Øjeblik bestemte han sig om.

Den Afdøde blev i Begyndelsen af Halvfemserne udnævnt til Dannebrogsmænd.

006

De svundne Tider

Aalborg Stiftstidende - 12. december 1900.

Aarhundredets Historie gennem en enkelt Mands Liv. Del I

Vort store Aarhundrede helder nu stærkt mod sin Udgang. Kun godt fjorten Dage, og det vil være gaaet over i Historien.

Om et Par Dage jordes paa Lyngby Kirkegaard Liget af en gammel Bonde, der har faaet Lov til at følge Begivenhedernes Gang saa at sige hele Aarhundredet igennem. Han har ikke været fremme i de forreste Rækker, men han har været med i den store Udvikling og i sin Egn taget Del i Arbejdet efter bedste evne og efter sin fulde Overbevisning.

Den sidste Menneskealder har han levet stille og glemt, mens selv glemte han ikke den Tid han har levet i; han fulgte trolig Udviklingen ude omkring sig.

Hvis man ved gamle **Niels Peter Hansens** Baare vilde gennemgaa den afdødes liv i store Træk, saa vilde man med det samme faa den jyske Bondes Historie i vort Aarhundrede, først det trælsomme Slid for at sikre sig en Eksistens, dernæst Standens Opvaagnen til Forstaaelse af sin Stilling i Samfundet, sine Rettigheder og Pligter.

Og hvad mere er: Man vil faa en enkelt Landkres' hele politiske Historie lige fra den Tid, da Frihedsrøret begyndte ude blandt Bønderne.

Niels Peter Hansen var en af de første, der vaagnede til Forstaaelse af det nye, og han var i nogle Aar den ansete og skattede Fører for Bælumkresen. Og selv efter at hans gamle Venner vendte ham Ryggen, blev han ved at følge Kresen med Interesse.

Allerede i Mandags gav vi i korte Træk en Skildring af **N. P. Hansens** Liv. Nu da man paa alle Omraader skriver det nittende Aarhundredes Historie, kunde det maaske have sin Interesse at se Aarhundredet gennem en enkelt Mands Levnedsløb.

N. P. Hansen er født i Aaret 1809. Faderen sad paa en fattig Hedelod ved Terndrup og sloges med Lyngen for at bjerge sig lidt Korn og Græs paa det Areal, der aldrig tidligere havde været under Plov. Men Bøssen laa ham let i Haanden, og Godsejerens vildt gav hurtigere og nemmere Sul paa Bordet end det anstrengende Slid i Hedejorden.

- Saa gik en Del af den Tid, der retteligt tilkom Jordlodden, hen med at jage i Heden og Skoven.

I otte Aars Alderen kom **N. P. Hansen** i Terndrup Skole. Han var opvakt og lærenem, og allerede 12 Aar gammel kunde han sendes ud som Biskolelærer til Tofte i Als Sogn.

Her laa 4 Fæstegaarde klemt inde mellem Skov, Mose og Hav. Kun ad lange og slette Veje var der Forbindelse med Omverdenen, saa den lille By laa gemt hen som en lille Verden for sig selv, med Bakken og Skoven til at spærre Udsigten paa de to Sider og med Vildmosens store, døde Flade mod Nord og Øst.

Her tog den raske Dreng fat som Lærer for sine jævnaldrende. Han sad i Folkestuen ved det lange Bord med sine Elever, mens Kvindfolkene sad nærmest Kakkellovnen i samme Stue med Karter og Rok.

Og naar Gaardens store Kreaturbesætning skulde drives til Vand, eller der paa anden Maade var Brug for en hjælpende Haand, maatte den lille Skolemester kaldes ud fra Børnene for at tage fat med i Arbejdet.

Havde Forholdene tilladt det, var den opvakte Dreng vist gaaet Lærervejen, men dertil fordredes nu Seminarieuddannelse, og det kostede Penge. Der var ikke andet for end at tage fat med Hænderne og se at tilkæmpe sig en Eksistens.

Imidlertid kom han i Smedelære i Mølholm, og efter udstaaet Læretid overtog han Pladsen som Bysmed i Bælum. Men næppe var han kommen i Orden som selvstændig Mand, før hans Fader døde, og Moderen sad ene med mindreaarige Børn paa den endnu ikke helt opdyrkede Jordlod. Hun bad sin ældste Søn komme hjem og hjælpe til med Bedriften.

Og han fulgte Moderens Opfordring. Dog kun et knapt Aars Tid havde han hele Faderens Ejendom under sig. Saa blev den delt, og **N. P. Hansen** maatte nu i Lag med den uopdyrkede Del, hvorpaa han maatte rejse sig et nyt Hjem.

Det var trange tider for Landbruget. Pengeforholdene var knappe, saa det gjaldt at kunne klare sig frem med saa faa Midler som muligt.

Saa begyndte den unge Landbruger og Smed som Teglbrænder. Han indrettede sig en Smule Ovn. Leret til Stenene havde han i Nærheden, Tørv til Brændingen var der nok af i de mange Mosehuller paa Ejendommen.

Han brændte selv de Sten, der skulde bruges til det nye Hjem. Rugtaget til Tækningen havde han allerede forskaffet sig om Efteraaret, men i Vinterens Fodernød havde han maattet bruge del som Kreaturfoder, og der maatte skaffes nyt Materiale til Veje.

Ved Siden af Hjemmet byggede han en Smedje. Haandværket skulde hjælpe til, naar den fattige Jordlod ikke kunde give nok til Familjens Underhold.

Men Helbredet vilde ikke svare til det anstrængende Arbejde. Øjnene blev svage af den hyppige Skiften fra Smedjens stærke Varme til Arbejdet ude i Marken, og Smedjen maatte lukkes.

Men samtidig var Jordejendommen udvidet ved Køb af Hedelodder, der blev opdyrkede.

Der var uopdyrket Jord nok at faa fat i, og den unge, driftige Mand havde Nænnen nok til at lægge Kræfterne godt ind i Kampen mod den raa, kolde Jord, saa den nøgne Hede og de sure Mosehuller snart omskabtes til frugtbart Agerland.

Smeden var bleven Gaardejer, og han havde selv vundet sin Jord i ærlig Kamp.

- - -

Her er, som man ser, Bondens Slid og Slæb i Aarhundredets første Halvdel. Det er den fri Bonde, løst fra Vornedskabets Baand, der kæmper sig frem til Selvejendom ved Siden af Fæstegodset. Da Ejeren af Randrup realiserede sit Bøndergods i Terndrup, var **Niels Peter Hansen** i Lyngby Skov allerede Selvejer og sad med en pæn lille Bondegaard.

De svundne Tider

Aalborg Stiftstidende - 13. december 1900

Aarhundredets Historie gennem en enkelt Mands Liv. Del II

Med 1848 begynder et nyt Afsnit i Bondestandens Historie, og ogsaa den unge Bonde i Lyngby Skov fik andet og mere at arbejde for end sin hjemlige Bedrift.

Ud paa Landet paa Randen af den udstrakte Hede, var 30'ernes og 40'ernes stærke Bevægelse ikke naaet. Først da Efterretningen kom om Kristian VIII's død, og Bevægelse i København tog stærkere Fart, begyndte den jyske Bonde at vaagne op og komme med.

Det var særlig Redaktør Bernhard Ree, der gennem Møder ude omkring paa Landet og gennem Aalborg Stiftstidende vakte Forstaaelse af, hvad der var oppe i Tiden. Men ude i de forskellige Egne af Landet var der Mænd der hjalp Ree og Stiftstidende i Arbejdet, i Bælumegnen var det Skolelæreren i Store Brøndum, A. Jungersen.

En af de første, han kaldte frem, var **Niels P. Hansen** i Lyngby Skov. Da i Oktober 1848 Egnens Befolkning første Gang samledes i Bælum for at vælge en Repræsentant til den grundlovgivende Forsamling, stod **N. P. Hansen** paa Tribunen som Stiller for Jungersen, der blev Kresen første Repræsentant.

Og som han havde været utrættelig i sin private Bedrift, var han det ogsaa i det Opdyrkningsarbejde, han nu var kommen med i. Bælumkresen indtog fra Begyndelsen af en smuk Plads blandt vore Landkreser. Her holdtes vistnok den første Grundlovsfest i Landet, den 5 Juni 1851 paa Blenstrup Galgebakke, hvor Talerstolen var rejst paa den nøgne Bakketop.

Her talte Bernhard Ree, Lærer Jungersen og Gaardfæster Lars Mortensen fra Blenstrup om det, der var opnaaet, og det, der burde bevares. Lars Mortensen var en jævn Bonde med en sund Forstaaelse af sin Tid og et klart Blik paa Forholdene, men han var jævn og sindig i sin Færd, og uden Lyst og Vilje til at trænge sig frem.

Han var lavmælet af Stemme, og da han kom op paa Talerstolen, raabte Forsamlingen til ham: "Højere op Lars Mortensen! Højere op!" Han besvarede Raabet med et tørt: "A tøkkes ett wal, a ka' kom' høw'er op." Han stod nemlig paa Bakketoppen.

Og Lars Mortensen havde Ret. Højere kom han ikke end til det daglige Arbejde blandt sine Standsfæller. Da der senere blev Tale om at sætte en af Egnens Bønder ind i Landstinget«, havde man Valget mellem Lars Mortensen og Søren Pedersen (Nøtten), Ejer af Vester-Mariendal ved Aalborg. Thomas Bjørnbak var mødt til Valget som Fører for Vendelbønderne, og han var egentlig nærmest stemt for Lars Mortensen. Men Vendelboerne gjorde Indvendinger: "Nej ved du hvad, Bjørnbak! Vi kan virkelig ikke godt vælge ham med den Hat." - Søren Pedersen havde i sin Ungdom været Skrædder. Han havde lidt flottere Snit paa Tøjet og var lidt mere væver af Væsen. Derfor valgte Vendelboerne ham ind i Landstinget.

Der blev holdt Grundlovsfest paa Blenstrup Bakker i to Aar, senere i Terndrup Krat; man fik stiftet Aktieselskabet "Paulunet" til Anskaffelse af et Telt til Festens Afholdelse. Her var **Niels Peter Hansen** vel egentlig den, der gjorde det største Arbejde, og som gennem Aarene har staaet som Medlem af Bestyrelsen for Selskabet og som Arrangør af Festerne.

Det var ved Grundlovsfesten i Terndruplund 1854, Jungersen meddelte sine Vælgere, at han vilde trække sig tilbage fra Rigsdagsarbejdet. Ministeriet Ørsted førte sin haarde Kamp mod Folkerepresentationen. Der kom gentagne Opløsninger, og Arbejdet i Tingene var langvarigt og besværligt. Jungersen fandt, at han ikke kunde forsvare at forsømme sin Gæring i Skolen for Arbejdet inde i Rigsdagen. Han bad sine Vælgere at se sig om efter en Afløser og han udpegede selv **Niels Peter Hansen**, der som sikker Mand var mødt ved Festen.

Det var første Gang, hans Navn nævntes som Kandidat til Rigsdagen. Han var kendt som en dygtig og forstandig Mand, der talte let og klart, og som var saa godt inde i Sagerne som nogen af Egnens Bønder.

Hansen blev selv bange for Hvervet; han foreslog at vælge Søren Pedersen (Nøtten), der den Gang var bosat i Sdr. Kongerslev som Skrædder. Men man trængte ind paa ham, og da en Gaardmandssøn endog lovede at tage sig af hans hjemlige Bedrift, gav han efter. Dog havde Jungersen endnu mange og lange Overtalelser behov for at faa ham til at fastbolde det Løfte.

Hansen var nemlig bange for, at han ikke kunde udfylde den Plads, der blev ham betroet.

Det var vistnok ved Opløsningsvalget i December 1854, at **N. P. Hansen** første Gang blev valgt i Bælum, og han blev Aar efter Aar Kresens Repræsentant, og vandt stadig mere og mere Tillid blandt Vælgerne. Han var den, de blindt stolede paa i et og alt.

Ved det første opløsningsvalg til Grundlovsrevisionen stod han med en farlig Modkandidat: Herredsfogden i Bælum, den gamle, populære Juristraad Hvass. Fra Valgtribunen holdt **N. P. Hansen** sin smukkeste Tale, hvor han manede til at staa fast og urokkelig om Grundloven af 5. Juni og ikke vige en Fodsbred fra den Ret, der var vundet ved den. Og Kresens Vælgere sendte ham atter ind i Tinget i sikker Tro paa at deres Sag hos ham var i gode Hænder.

N. P. Hansen var ikke nogen Fører inde paa Rigsdagen. Saa højt sigtede han aldrig, og dertil var hans Evner ikke store nok. Men han var en støt Mand i Rækkerne, og han var den sikre Mand ude i Kresen. Naar han talte, var det med en inderlig Alvor, og hans Ord faldt jævnt og indtrængende, saa de fattedes af hans Kaldsfæller og gjorde Indtryk paa dem.

Den Valgtale afsluttede i Grunden **N. P. Hansens** politiske Liv. Da han kom ind paa Tinget, havde han ikke selv den Fasthed, han bavde villet mane frem blandt Vælgernes. Der var sikrere og mere klartseende Mænd end han, der svigtede i det afgørende Øjeblik og stemte for Revisionen.

Saa kom den næste Opløsning, og 4. Juni 1866 - Dagen før Grundlovsdagen - samledes Vælgernes atter i Bælum. Da var **N. P. Hansen** en slagen Mand. Han stillede sig ikke til Genvalg, og ingen bad ham derom. Kristian Peesen. Gærding, blev valgt til at gaa ind og sige Nej ved den endelige Afgørelse.

Saa kom det næste Opløsningsvalg den 12. Oktober. Kristian Peesen havde gjort sin Pligt. Han vilde ikke modtage Genvalg. Vælgernes søgte en ny Kandidat fandt ham snart. Efter den ny valgmaade lod det sig ikke gøre at vælge Søren Pedersen til Landstinget, og han blev derfor stillet op i Bælum. **N. P. Hansen** stillede sig denne Gang imod sin gamle Ven, men faldt med Glans.

Den 18. Oktober blev han valgt ind i Landstinget. Den intelligente Bonde bavde da vundet faa stor Anseelse blandt Hartkornsvælgernes, at de kunde bruge ham. Her sad **N. P. Hansen** Valgperioden ud. Da de 8 Aar var gaaet, kunde han ikke genvælges. Venstre i Nordjylland havde arbejdet sig op til at kunne tage en Plads mere i Landstinget. Det følte **N. P. Hansen**, og han udpegede allerede længe i Forvejen sin Eftermand.

Det var ved en Folkefest i Jomsborg. Gaardejer Cl. Johannsen, Vaarst var til Stede som Taler. Johannsen var da en ung Mand. Han havde med Interesse fulgt den politiske Bevægelse i Kresen, men var egentlig først vakt til politisk Forstaaelse ved valget i Bælum, da **N. P. Hansen** holdt sin glimrende Valgtale mod Justitiraad Hvass.

Her var det, det første Ord faldt om en Bane gennem Øst-Himmerland. Det var Claus Johannsen, der omtalte Ønskeligheden af en saadan Bane, og ved Fællesspisningen blev Planen yderligere drøftet.

Da kom den gamle **Niels Peter Hansen** hen til sin unge Standsfælle, takkede ham for Talen og ytrede: "Nu kan De passende faa min Plads inde i Landstinget". Og saaledes blev det.

Bælum-Kresen har igennem alle Tider staaet fast paa det Standpunkt, der blev Kresen anvist af den første Repræsentant, gamle Jungersen. Søren Pedersen, Vester-Mariendal, repræsenterede kun Kresen en Valgperiode. Ved næste Valg trak han sig tilbage, og Søren Pedersen, Gudum, blev Folketingsmand for Bælum og beholdt Pladsen i et Par og tyve Aar, til han 1890 faldt for Bing, der senere afløstes af den nuværende Folketingsmand.

Kresen har al Tid været sikker, kun nu og da har der været Valgrøre, egentlig kun de to Gange, da Bing var fremme. Ellers stod som oftest Kresens Folketingsmand ene vaa Valgtribunen. En enkelt Gang stillede **N. P. Hansen** sig som Modkandidat mod S. Pedersen og fik atter den Gang kun Højres Stemmer, skønt han egentlig stillede sig som Venstremand. En anden Gang var Lægprædikanten Mogens Abraham Sommer oppe som Kandidat. Saa vidt huskes, opnaaede han ikke fuldt 100 Stemmer.

Tiden gaar sin ustandselige Gang, og de, der ikke kan vinde med, maa blive tilbage. Tiden gik fra gamle **Niels Peter Hansen**. Hans Saga sluttede med 1866. Om den Afgørelse, der da blev truffet, kredsede stadig hans Tanker. Han havde jo dog kun ment at redde, hvad der kunde reddes, og kunde ikke rigtig forstaa, at man fordrede at redde alt. Det var hans Mening, at Folketinget al Tid skulde beholde Hovedindflydelsen. Da de store Kampe kom med Provisionerne, kunde han jo nok indse, at der var mere tabt ved Grundlovsrevisionen, end han havde ment. Men da var han en gammel Mand, og der var vokset en hel ny Slægt op om ham.

Naar den elskværdige gamle Mand rastløs og utrættelig fartede om for stadig at tage sin Del med i de Arbejder, der laa for, var det ikke altid, han mødte den rigtige Forstaaelse hos dem, han henvendte sig til.

Men det Liv, der er over Bælumkresen, har den gamle Mand saa godt som nogen været med til at rejse. Det bør huskes nu ved hans Død.

008

Begravelse

Aalborg Stiftstidende - 17. december 1900

I Lørdags Middags begravedes fhv. Folketings- og Landstingsmand **N. P. Hansen** fra sit gamle Hjem i Lyngby Skov. Da Hjemmet langtfra kunde rumme de mange, der havde indfundet sig for at følge den gamle Hædersmand til Graven, var der rejst Telt ved Gaarden til modtagelse af Gæsterne.

I Hjemmet talte først fhv. Folketingsmand Chr. Peesen fra Gærding, den samme, som i 1866 afløste **N. P. Hansen** i Folketinget. Han bragte i smukke Ord sin afdøde Ven en Tak for det, han havde været for Kresen.

Derefter bragte Lærer Thygesen, Terndrup, en Tak fra Børnene og Lærerne for den Støtte, afdøde altid havde vist over for Børnefesterne i Terndruplund.

Ligfølget til Lyngby kirke talte ca. 40 vogne.

I Kirken talte Sognepræsten fra Skibsted smukt og varmt om den afdødes lange og virksomme Liv. Ved Graven bragte Formanden for Vaabenbrødrenes stedlige Afdeling en Tak for den Støtte, afdøde i forskellig Retning havde ydet Vaabenbrødrene.

009

Guldbryllup

Aalborg Stiftstidende - 16. april 1883.

Den 29de Marts havde Boelsmand af Lyngbyskov forhenværende Rigsdagsmand **N. P. Hansen** og Hustru deres Guldbryllupsfest, I Dagens Anledning var der af Venner indsamlet og givet til Brudeparret ca. 300 Kr i Penge, hvilke **N. P. Hansen** erklærede skulde anvendes til et Legat til Lyngby Sogns Fattige eller en fattig Confirmand. Desuden fik de af Venner 2 Lænestole og en Sølvkande, Alt til Værdi 100 Kr. Kl. 10 samledes Venner omkring de Gamle, og paa ca. 30 Vogne fulgte de med dem til Kirke og hjem igen.

Der var bygget 5 Æresporte, hvorigjennem Toget passerede, een tæt ved Hjemmet, en ved Indkjørselen til Terndrup og en ved Kirken; desuden flagedes, hvor der var Flag, langs ad Veien, Vaabenbrødrene kørte i Spidsen af Toget med deres Fane; de havde i Dagens Anledning udvirket, at **N. P. Hansen** var bleven optaget som "Æresmedlem" af Foreningen.

I Hjemmet viste det sig, at Hjerterum giver Huusrum, idet Alle bleve indbudne til at dvæle der om Eftermiddagen. Ved Bordet talte Pastor Aagaard for det gamle Brudepar, Lærer Nielsen overrakte **N. P. Hansen** Hædersgaverne, idet han nu som strax ved Hjemkomsten betonedede, at denne Indsamling i bogstaveligste Forstand havde været frivillig, idet Folk af sig selv vare komne for at faae Lov til at være med.

Han udtalte, at vi ikke hædrede Manden ved al omtale hvad Stort han havde udrettet, det var ikke den Deel af hans Liv, vi særligt vilde fremhæve, det var hans stille Gjerning, hans gode Exempel i det daglige Liv, der maatte staae som Lys i vor Tid, hvor Alle først tænke paa sig selv. Proprietair Thorup, Anderstrup, talte ligeledes for **N. P. Hansen**, gaaende ud fra Ordet : Ret for Alle, Uret for Ingen. Henad Aften skiltes man ad. Alle glade over at have gjort vor gamle Ven en Glæde og været med ham til at feire denne sjeldne Dag. - Jeg skal benytte Lejligheden til at give et kort Resumé af den gamle Hædersmands Liv. Hvad vist de Færreste vide, er, at **N. P. Hansen** oprindeligt var Smed, og nok en ret dygtig Smed; det er ikke let at tænke sig den lille spinkle Mand som Smed. Smed var han og boede i Bælum, hvorfra han fik sin Hustru. Derefter flyttede han til, hvor han nu boer, byggede i Lyngen et Teglværk, og anlagde et Værksted; Værkfliden var nødvendig for at faa Lyngen bort og Moradserne fyldte.

Senere købte han endeel Hedelodder og op dyrkede det Hele. Nu ligger der et godt lille Sted, foruden at en Svigersøn har faaet endeel af Ejendommen, som Resultatet af hans Virksomhed for ham selv. For Andre har han altid været en Hjælper, selv uden at bedes derom. Det blev bemærket paa Festdagen, al der vilde være blevet pyntet meget mere, hvis det blot havde gjaldt en Anden end **N. P. Hansen**; vi havde da haft ham i Spidsen. Nu maatte hans Elever tage fat paa egen Haand. Han kan nu see en glad Alderdom imøde.

Fra 14de Juli 1855 var han i 11 Aar Folkethingsmand, indtil Forfatningsafgjørelsen i 1866, hvor han følte sig nødsaget til formedelst Tilstand og Tidens Tryk at slutte sig til den nuværende Forfatningsorden, men ved det endelige Valg til Folkethinget, som skulde stadfæste denne Forfatning, trak han sig tilbage med den Tanke for Øie, at Fremtiden var Vælgerfolkets og ikke hans. Senere var han i 8 Aar et virksomt Medlem af Landstinget.

010

Tilmelding til diamantbryllupsfest Aalborg Stiftstidende - 21. marts 1893

N. P. Hansens Diamantbryllup.

De Lister, som vare henlagte til Paategning i Terndrup og Bælum Kroer, have allerede faaet et betydeligt Antal Deltagere i Festen paategnede. Folk ville jo gjerne være med til at hædre **Hr. Hansen**, der er kjendt i vide Kredse for sin nidkjære Virksomhed. Da Tegningen til Deltagelse i Festen snart skal sluttet, er der Anledning til at minde om, at hvis en eller anden har forsømt at blive tegnet, da maa dette uopholdeligt ske hos Gjæstgiver Mathiasen i Bælum eller Gæstgiver Jacobsen i Terndrup.

011

Diamantbryllup.

Aalborg Amtstidende - Bælum, den 28. Marts 1893.

I Morgen fejrer forhenv. Landstingsmand **Niels Peter Hansen** og Hustru af Lyngbyskov deres Diamantbryllup. Denne Festlighed har sat Egnen lidt mere i Bevægelse end Tilfældet ellers er, selv naar et Bryllup af den Slags forestaar.

N. P. Hansen er en Mand, der er kendt i vide Kredse, og er ligesaa afholdt som han er kendt. Han er født 1809 paa den navnkundige 2den April og har hele sit Liv været knyttet til Bælumegnen. I en lang Aarrække har han været bosiddende paa et Bolsted i Lyngbyskov.

I Kundskab og Oplysning var han fra sin Ungdom forud for de fleste af sine jævnlige. I sine unge Dage var han endog en Tid Børnelærer, men blev derefter Smed, og da han altid har været baade en god og en flittig Mand, er det rimeligt, at han med mere Lyst svang Hammeren over Jærnet end Riset over Børnene. I en ældre Alder (om vi husket ret første Gang 1861) blev han som en af sin Egn's mest oplyste Mænd valgt til Folketinget, og her sad han endnu 1866 og hørte til de Bønder, der fulgte J. A. Hansen og stemte for den reviderede Grundlov. Han blev saa ikke mere valgt til Folketinget, men fik kort efter Sæde i Landstinget, og her sad han atter i en Række af Aar.

Det er dog ikke hans politiske Virksomhed, der har skaffet ham den Agtelse og Hengivenhed, han nyder øer paa sin Egn, som derimod hans sjældne bramfri elskværdige Personlighed. Han har i sit Liv virkelig gjort de bekendte Ord af Thaarups "Høstgildet", at "Adel kan en Bonde være".

Mange af Egnens Beboere vil i Morgen samles med ham og hans trofaste Hustru, først i Bælum Kirke og dernæst til et Festmaal i Bælum Forsamlingsbygning. Sjælden har vistnok en Opfordring af den Art vundet større Tilslutning.

Der har villet tegne sig langt flere, end Salen kan rumme. Gaver af forskellige Slags vil blive overrakt det gamle Brudepar. Vi nævner her blot, at fra Selskabet "Paulunet" kommer en smuk Buffet og en Gyngestol. Om selve Dagen og Festen skal vi bringe nærmere Referat.

012

Diamantbryllupet i Lyngbyskov.

Aalborg Amtstidende - Bælum, den 30. Marts 1893.

En skønnere Martsdag end den, hvorpaa forhenv. Landstingsmand og Dannebrogsmænd **N. P. Hansen** og Hustru fejrede deres Diamantbryllup, kunde man ikke tænke sig: en klar, skyfri Himmel, stille, varmt Solskinsvejr lige fra Morgenstunden og hele dagen igennem. Det blev da ogsaa en sjælden smuk Festlighed.

Om Formiddagen modtog Diamantbrudeparret Lykønskninger i deres Hjem fra Slægt og Venner, der mødte skarevis fra de omliggende Byer til Fods og til Vogns. Smukke Brudegaver Overbragtes. Således et Sølvkaffestel, en Buffet, en Gyngestol og et Uhr. Ved Overbringelsen af Gaverne talte Herredsfoged Faurholt paa den stedlige Komité's Vegne, der havde staaet i Spidsen for Indsamlingen til Kaffestellet, og A. Pedersen af Terndrup paa Foreningen "Paulunet"s Vegne, fra hvilken de øvrige tre Gaver fremkom. Gamle **N. P. Hansen** takkede rørt. Alle de lykønskende blev modtagne med den hjærteligste Gæstfrihed af de gamle, deres Børn og nærmeste Familie.

Lidt over Middag satte det lange Vogntog, der vilde følge Brudeparret til Bælum, sig i Bevægelse. Man talte 52 Vogne, da det under Musik nærmede sig Byen. Her saas Dannebrog hejset overalt. Lige ved Indkørslen til Byen staaer en hundred aarig Elm. Ogsaa fra dens Top vajede Flag. En Gang har den staaet op til en Gaard, som for mange Aar siden blev nedlagt. I den Gaard blev Diamantbruden, som nu kom forbi, født. og her tilbragte hun sin første Barndom. Derfor vilde man hædre det Sted, hvor hendes Vugges Gænger forud havde gaaet.

Paa Bælum Torv, hvor Toget blev modtaget af en talrig Forsamling, var rejst en smuk Æreport, og igennem denne gik nu med Brudeparret i Spidsen den store Skare til Kirken under Klokkeklengen, der lød stemningsfuldt og festlig i den stille, milde sollyse Luft. Kirken var fyldt i et Øjeblik indtil Trængsel.

Man sang: "Til Himlene rækker din Miskundhed, Gud", hvorefter Pastor Kristensen. Skibsted, talte smukt og jævnt til Brudeparret ud fra Ordene i den 126. Salme: "Herren har gjort store Ord mod os, vi blev glade". - Højtideligheden i Kirken endte med Salmen "Dejlig er Jorden".

Lidt efter samledes saa mange, som den store Forsamlingssal kunde rumme, til et Festmaal med Brudeparret og deres Børn som Hædersgæster. Mange maatte blive udenfor, da der ikke kunde skaffes Plads ved Bordene i Salen. Sagfører Petersen, Terndrup, bød Velkommen.

Under Maaltidet holdtes Taler af Landinspektør Bruun, Terndrup, for Diamantbrudeparret, for deres børn af Højskoleforstander Villumsen, og for Børnene af Proprietær Kjeldsen, Kongstedlund. Forhv. Folketingsmand Chr. Pedersen, Gjerding, bragte Brudgommen en Tak for trofast støtte ved sin begyndende Rigsdagsvirksomhed.

De Skaaler, der fulgte disse Taler, modtoges alle med kraftige Hurraraab, men særlig den, der udbragtes af Landinspektør Bruun for Brudeparret. Den ledsagedes af 9 jublende Hurraer.

Dybt bevæget takkede gamle **N. P. Hansen** for al den Ære og Venlighed, der vistes ham. Han følte sig ikke værdig dertil i nogen Maade og havde ikke Ord til ret at tolke sin Tak. Ogsaa hans Søn takkede bevæget paa egne og Familiens Vegne.

Som Svar på den gamle Brudgoms Tak talte endnu Højskoleforstander Villumsen. Han hævdede, at **N. P. Hansen** fortjente den Opmærksomhed, der vistes ham og hans Hustru i Dag. **Hansen** havde været en dygtig Mand paa flere af livets omraader. Men det var hverken som dygtig Haandværksmand, dygtig Landmand eller Rigsdagsmand, vi i Dag hædrede ham. Det var fordi han paa ethvert af disse Områder altid har været en Hædersmand. En Skaal for Hædersmanden **N. P. Hansen** og han hæderlige Hustru.

Efter de livfulde Hurraraab, der ledsagede denne Skaal, hævdede Sagfører Petersen Bordet, der i Parenthes bemærket havde været særdeles vel besat og godt betjent.

Under Spisningen spillede et Musikkorps forskellige Numre og ledsagede Afsyngelsen af de til Lejligheden trykte og omdelte Sange.

Første Vers af Diamantbryllupssangen lød:

"I Dag for tredsindstyve Aar
i Kreds af Venner glade,
i deres fejre Ungdomskaar
vor Brud og Brudgom bade
om Styrke til med trofast Sjæl
at vandre her tilsammen,
at bære Livets Byrder vel
og dele Fryd og Gammen."

Spørger man os endelig, hvor mange Mennesker, der var til Stede ved dette Bryllup, og hvor de var fra da bliver vi, særlig for det sidste Spørgsmaals Vedkommende, Svaret skyldig.

Vi tager dog næppe meget fejl, naar vi anslaaer det hele Brudfølge (alt, hvad der var med, dels til Kirken og dels til Festmaaltidet) til omtrent 400 Personer, og vi saa blandt disse Folk baade fra Aalborg og Hadsund, medens Flertallet naturligvis var fra den nærmeste Omegn. Herfra saas foruden de allerede nævnte af mere bekendte Mænd: Provst Jürgensen, Bælum; Amtsraadsllem, Godsejer Svanholm, Porsgaarden; den alderstegne Proprietær Glud til Dragsgaard og Bælumgaard; Kredsformand i Landboforeningen, Propr. Bjerregaard, Skibsted Vestergaard; Egnens to Postmestre og flere andre.

Efter at Spisebordene var ryddet ud af Salen, tog Dansen fat, og den sluttede næppe før Klokkeren henad 12. Men da var det gamle Brudepar forlængst kørt Hjem i Lyngbyskov, opfyldt af Dagens mange Indtryk og sikkert glade, rigtig glade over, at de saa vel havde overstaaet del altsammen og havde faaet et saa velsignet Vejr til at færdes saa meget ude i, som de paa denne Dag nødvendig maatte. Ja, godt Vejrlig er til de Heste Fester en vigtig Ting; men til et Diamantbryllup paa Landet er det næsten en Hovedbetingelse, naar dette skal blive vellykket, og det kan, som Brudgommen rigtig bemærkede, ikke købes for Penge. Det var da en Lykke, at de to gamle fik det gratis af allerbedste Slags.

Diamantbryllup - efterskrift

Aalborg Stiftstidende - 20. april 1893

N. P. Hansens Diamantbryllup vil uden Tvivl bære varige Minder i Omegnen. Dagen efter Fest dagen vare flere af de nærmestboende indbudte til Frokostbord. 2. Paaskedags Eftermiddag vare en Del unge Mennesker fra Egnen indbudte og disse bleve beværtede og fik i Tilgift en lille Svingom. Til mange af Egnens fattige er der fra Diamantbrudeparrets hjem bleven uddelt Fødemidler og Penge.

Indsamling til såret soldat.

Aalborg Stiftstidende - 27. april 1850

Vi Undertegnede, som tillode os at indbyde til en Skiveskydning og Bortlodning anden Pinsedag d. A., til Fordeel for en paa Lazarethet i Middelfart henliggende saaret Soldat af Lyngby Sogn, havde den Glæde, at see Sagen imødekommen med en saa særdeles opmærksom Beredvillighed af alle Folkeklasser, at vi føle os bundne til at meddele offentligt Regnskab for de Penge, som til dette velvædige Øiemeed ere indkomne, nemlig 40 Rbd.; derfra afgaaer for Skydepræmier og Tørklæde til Bortlodning 6 Rbd. 3 Mk. 8 s., til Planen at faae omcirculareret 3 Rbd. 1 Mk., senere er os tilstillet 4 Mk. Vi have berettet hele Sagen for den Paagjældende og deri yttret, at vi meente at gjøre Summen frugtbringende til hans fremtidige Fordeel, om han lever; i modsat Tilfælde vil Samme blive anvendt til lignende Øiemeed. Vi have derpaa erholdt hans Svar som nedenstaaende.

Terndrup i Lyngby Sogn, den 25de April 1850.

Poul Nielsen. **Niels Peter Hansen.**

Niels Mikkelsen. Niels Hansen.

Søren Pedersen. Christen Mikkelsen.

Svar:

Skjøndt jeg nu i Aar, under kummerlige Dage og Nætter, har deelt Skjæbnen med de Ulykkelige, som fremvise de sørgeligste Offre, som Krigen føre, saa vil jeg dog altid mindes den Dag som en af de skjønneste af mit Liv, da det Budskab bragtes mig, at min tunge Lod havde fundet en saa kjærlig Deeltagelse i Hjemmet. Jeg ledsager disse Ord med den inderligste Tak til Hver baade af de høiere og lavere Folkeklasser, som har viist sig saa hengiven for min Skæbne.

Christian Nielsen Lyngby.

Indbydelser til de 2 første Grundlovsfester

Aalborg Stiftstidende - 20 maj 1851

Bekjendtgjørelse om en Constitutionsfests afholdelse i Aalborg Amts 3die Folketingskreds. Endskjøndt Sagen maa ansees at være tilstrækkelig bekjendt i denne Valgkreds, da den har været forhandlet dels i Sognemøder i de fleste Sogne, dels i offentlige Kredsmøder, skulde man dog ikke undlade, ogsaa gjennem Pressen at bringe til almindelig Kundskab, at der Torsdagen den 5te Juni førstkommande afholdes en offentlig Folkefest i Nærheden af Byen Blendstrup, for at feire Constitutionens anden Aarsdag. Festen er vel nærmest beregnet paa Beboerne i denne Valgkreds, men Adgangen er ikke destomindre fri for Alle og Enhver. Dog vil Ingen være berettiget til, paa Festpladsen at have Udsalg af Spise- og Drikkevarer, naar han ikke forud dertil er antagen af Vedkommende.

p. t. Blendstrup, den 16de Mai 1851.

Festcommitteen.

Anders Jungersen, St. Brøndum - Kilde: Folketingets billedsamling

Aalborg Stiftstidende -12. maj 1852

Kredsforeningen for Aalborg Amts 3die Valgkreds har ogsaa iaar paatænkt, at høitideligholde Grundlovens Aarsdag den 5te Juni ved en folkefest, der ligesom ifjor vil blive afholdt ved Blendstrup. Festlighederne skulle begynde bemeldte Dags Formiddag Kl. 10. Entréen betales ved Indgangen til Pladsen med 8 s. af hver voxen Mandsperson; for Fruentimmer og Børn vil Adgangen være aldeles fri. Arrangementet af et Festbord gjør det fornødent, at der allerede nu aabnes Leilighed for dem, som ønske at deeltage i Samme, til at lade sig indtegne, da en Entrepreneur har forpligtet sig til, at bispise indtil 300 Par paa eengang i en for det samme Antal indrettet Dandsesalon, imod at Abonnementet er sluttet omtrent 3 Uger forud. Betalingen er ansat for Parret til 1 Rbd., hvori ogsaa Dandsebilletten er indbefattet. I Sogne, der henhøre til Kredsforeningen i denne Valgkreds, vil Indtegningen (der er forbindende) kunne skee hos Sogneformændene indtil 3 Uger før Festen.

Deeltagerne fra andre Sogne og Egne bedes at henvende sig enten til Entrepreneurén, Kroeier Andersen i Rostrup, eller til medundertegnede Ryberg i Blendstrup for at erholde Adgangsbilletter til Festbordet og Dandsen.

De, som ville søge Pladsen med Beværtnings- eller Dandsetelte og desl., maae desuden hos nævnte Bestyrelsesmedlem løse et Adgangskort, mindst 8 Dage før Festen, og betale Samme med 2 a 6 Mk. efter Anlæggets Beskaffenhed og Omfang.

De Herrer, der ønsker at holde Foredrag ved Festen, bedes behageligt at anmelde dette, om muligt nogle Dage forud, til Festcommiteens Formand.

Ved at bringe Foranstaaende til det ærede Publicums Kundskab, tillader undertegnede Bestyrelse sig at indbyde Medborgere og Medborgerinder til almindelig Deltagelse i denne Folkefest, idet vi ønske, at denne Deeltagelse maa bidrage til al styrke Erkjendelsen af det ved Grundloven vundne Fremskridt i folkelig Retning, og til at forene Folket i en oplivende Samstemning for Konge og Fædreland.

I Bestyrelsen for den paatænkte Grundlovsfest ved Blendstrup, i April 1852.
Committeens Formand. A. Jungersen, Skolel. i Store Brøndum. - P. M. Ryberg, Skolel. i Blendstrup.
L. Mortensen, Gaardmd. i Dollerup. - Ole Jensen, Sognef. i St. Brøndum.
Rasm. Christensen, Gaardmd. i Blendstrup. - Chr. Christiansen, Gaardmd. i Dollerup.
Jens Bach, Gaardmd. i Askildrup. - Sør. Frederiksen, Smed i Mølholm
Chr. Jacobsen, Huusmd. i Brøndum. - **Niels Pet. Hansen**, Huusmd. i Lyngby Sogn.

016

Actieselskabet Paulunet

Selvom Grundlovsfesten (Constitutionsfesten) i Blendstrup i 1852 var en stor succes, så fik et voldsomt regnvejr under festlighederne dog folk til at overveje, om der kunne findes mere egnede måder og steder til at holde de fremtidige Grundlovsfester.

På foranledning af Anders Jungersen og **Niels Peter Hansen** blev der i september 1852 dannet en komité, der havde til formål at stå for det praktiske omkring aktietegning og etablering af et festtelt, som skulle placeres i Terndruplund.

Af mødereferatet fremgår det, at teltet skulle være 60 alen langt, 19 alen bred og 10 alen højt. Tillige skulle der være en kælder på 30 alen lang, 15 alen bred og 3 alen højt.

Man havde regnet ud, at opførelse ville koste ca. 1600 Rbd, som aktietegningen skulle dække. Man havde også anslået, at der ved udlejning af teltet kunne indkomme ca. 108 Rbd. om året.

Komitéen bestod af: Anders Jungersen (med stedfortræder P. Larsen), Chr. Jacobsen, **Niels Peter Hansen**, Niels Lundsgaard og Henrik Larsen.

Af gamle referater tyder det på, at første gang grundlovsfesten kunne holdes i det nye festtelt, Paulunet, var i 1855. Første gang Paulunet nævnes i indbydelsen til Grundlovsfesten er dog i 1856.

Pavillon 2008 - antageligt opført samme sted som paulunet således at den gamle kælder derunder kunne genbruges

- - - - -

Lidt mere om "Paulunets" historie.

Et lille uddrag af afslutningen af generalforsamlingen i november 1889 - Fordelingen af årets overskud drøftes.:

Rosenbek havde ogsaa i denne Sag en forskellig Opfattelse fra Dhrr., som stadig vilde uddele til Højre og Venstre. Det sundeste vilde sikkert være, at Beholdningen uddeltes til de enkelte Aktionærer, for at disse saa efter deres eget Hoved og Hjærte kunde yde Hjælp. Han foreslog at nægte Bevillingen, men, hvis den vedtoges, da at dele halvt med Fjellerad Højskole. 12 stemte for 100 Kr. til Bælum Højskole, 10 for at dele halvt med Fjellerad.

Jørgen Jørgensens Forslag om at udbetale Aktionæerne en Dividende af 50 pct.:

Forslagsstilleren hævdede, at denne Anvendelse af Overskudet vilde vinde mest Anklang blandt Aktionæerne. **"Paulunet"s Stiftere, N. P. Hansen og afdøde Jungersen** havde begge været ivrigt sysselsat med denne Plan.

Christiansen (Terndrup) oplyste, at der fandtes 506 Aktier a 2 Kroner.

Forslagsstilleren meddelte, at der i alt tidligere var udbetalt 100 pct. af Aktiernes Paalydende.

Møllerup foreslog i Analogi med sit tidligere, at der ikke udbetaltes Renter eller Udbytte. Det var aldeles ikke Meningen med Selskabet, at det skulde drive Forretning. Tværtimod, det havde et højere og ædlere Maal i Sigte.

- - - - -

Den 15. november 1892 var det i Aalborg Stiftstidende at læse, at Terndrup Sangforening havde leget med tanken om at opføre et forsamlingshus i Terndrup. På et møde på Terndrup kro var kun få mødt op, og man blev enige om at nedsætte et udvalg, der skulle arbejde videre for sagen. Det blev foreslået, at udvalget tog kontakt til selskabet "Paulunet", som også havde nedsat et udvalg, der skulle arbejde med et tilsvarende forslag.

Den 1. april 1893 var der på generalforsamlingen i "Paulunet" endnu et forsøg på at få udskiftet paulunet med en fast bygning, og der blev fremlagt tegning og prisoverslag på 2.500 kr. Forslaget blev enstemmigt forkastet.

Paulunet blev først afløst af en nyopført pavillon i 1903, hvor også Grundlovsfesten foregik i dette år. Den nye kroer, Anders Peter Nielsen (født 4. juli 1874 i Korup, Solbjerg sogn), der havde været landmand indtil 1896 og staldforpagter indtil 1900 og derefter købte "Kanal-Cafeen" i Aalborg, som han drev indtil han overtog "Terndrup Kro" og "Terndruplund" i 1903. Pudsig nok fik kromanden "Gæstgiver og Beværterbevilling" præcis den 5. juni 1903.

APN har i første omgang forpagtet kroen, men overtagelsen har først fundet sted den 11. april 1905.

Fredagen efter den 5. august 1903 kl. 20 holdt man et møde i Kongerslev på Gæstgivergården angående evt. køb af Terndrup Paulun samt oprettelsen af "Borgerforening for by og omegn". Om købet rent faktisk fandt sted er ikke opklaret.

017

På den politiske scene.

I Bælumkredsen blev Anders Jungersen valgt til den Grundlovgivende forsamling i 1848. Da Grundloven var vedtaget i 1849 blev redaktør Ree valgt til Folketinget i Bælumkredsen og sad der indtil han trak sig ved valget i august 1852.

Niels Peter Hansen stod ved dette valg for første gang sådan rigtigt offentligt frem på den politiske scene, og holdt en smuk tale for Jungersen, som blev valgt under stor jubel fra tilhørerne. Jungersen repræsenterede herefter Bælumkredsen indtil folketingsvalget i juni 1855.

Niels Peter Hansen blev (ved kåring) på torvet i Bælum valgt til Folketinget den 14. juni 1855.

Sådan foregik en kåring i Bælum:

Foto er venligst udlånt af Skørping lokalhistoriske arkiv (ca. 1890 - 1910)

018

Rejsen til Folketinget

Hvordan **Niels Peter Hansen** rejste til København på den tid ved jeg ikke, men mest sandsynligt er det, at turen er gået til Aalborg med hestevogn for at tage københavnerbåden, som har eksisteret siden 1842 helt frem til 1970.

En tur med hestevogn ville have taget 2-3 dage på den tid, men NPH har sikkert ikke afset meget af sin tid til at være hjemme i Lyngbyskov, mens han sad i Folketinget. Det har ikke været muligt at finde ud af, hvor han boede i København.

I hvert fald er der ikke skrevet så meget om NPH i den periode, men det lader dog til, at han har lagt vægt på at være hjemme for at kunne deltage i politiske møder i hans hjemegn, f.eks. i 1856, hvor han bød velkommen ved grundlovsfesten i Terndruplund.

Ellers var det Anders Jungersen, der nok var primus motor ved afholdelsen af disse fester i Terndruplund, mens NPH varetog arbejdet i Folketinget. Dog var det NPH der forestod at indrykke indbydelsen i 1861.

Efter Landstingsvalget 18. oktober 1866

Aalborg Stiftstidende - 24. oktober 1866

"Idet jeg vedlægger Indlagte, tillader jeg mig først at lykønske Dem og denne Kreds til det Valg, som faldt deres Vel, ædelhed til Deel den 18de ds. Og hvad mig selv angaaer i denne Henseende, beder jeg Dem godhedsfuldt at ville give Indlagte Plads i Stiftstidenden som et lille Udtryk af min Taknemmelighed for det Tillidshverv, jeg atter er anbetret".

Hr. Hansens Udtalelse til Vælgerne er saalydende:

"I Øieblikket, som Efterretningen om mit Valg til Landstinget overrasker mig, griber jeg Pennen for at udtale min Tak til alle de Vælgere, som ved deres Stemme have værdiget mig den Anerkjendelse, som ved dette Valg er falden mig tildeel. At de selvskrevne Vælgere fra Land og By have deeltaget med i dette mit Valg, er et kosteligt Vidnesbyrd, og et glædeligt Varsel for den Fremtid, som vi med Haab og Forventningsfuldhed seer imøde som Dannelsen af et nyt Afsnit paa Danmarks konstitutionelle Livsbane.

At en Overvældelse af Ulykker udenfra og en Afgjørelse af vore høist forviklede og næsten uigjennemskuelige Forfatningsforhold indadtil for en Stund har bragt enkelte Gemytter ligesom lidt ud af Ligevægten, maa søge sin Undskyldning i de politiske Strømninger, som under saadanne Tilstande gennemfare Folket og sætter de mindre indviede Gemytter i Bevægelse; men naar en saadan Luftning er faret over, haaber man, at Folkets sunde Sands igjennem Erkjendelsen af Landets nedtrykte Stilling vil rette Tanken hen paa Fremtiden, og glemme den tilbagelagte Tid, og indvie den kommende til Kredens Idrætter, saa at Udgangen af Prøvelserne maa knytte Samfundsbaandene mellem Folket af alle Livsstillinger inderligere end nogensinde før, til fælleds Virksomhed, fordi Fædrelandet behøver det; der er ingen Stilling i Samfundet saa ringe, at vi maae ringeagte denne; der er Intet saa smaat, at man dog skal sanke det op og tage det med, fordi vi behøve det; og der er Intet saa stort, at vi kan skyde det tilside som om man kunde undvære det; vi ere alle Lemmer paa Statslegemet, og hvert Lem har sin Gjerning at udrette, og det gjælder kun nu om at fordele Arbejdet saaledes, at Udbyttet af dette fælleds Arbejde maa bære fælleds Frugt.

Der ligge rige Kilder glemte i Jordens Skjød; men disse flyde kun rigeligt, naar Ploven i Fred maa fure den dybe Muld; thi gennem Agerens Frugt søger Danmark, som agerdyrkende Land, sin Livsnæring, imedens den Plov, som pløier Bølgen, henter rige Skatte hjem fra de fremmede Verdens egne, og naar de Livsstillinger, som pløie og grave og dyrke Jorden, og de Livsstillinger, som lede Industrie og Omsætning igjennem Søploven, naar disse ret mødes og gaae op i een Stand, nemlig en fælleds Borgerstand, saa er Danmarks nye Livsfrugt fuldbaaren, saa er det mindste Folk blevet det største for den ydre Verdens Bedømmelse, og dette er os den sikreste Garantie, hvorved vor Tilværelse kan søge sin Befæstelse; thi den første Betingelse for vor fremtidigt Udvikling er dog denne, at vi maae leve og betragtes som et Folk, der fortjener at leve, og skulle de fraskilte Dele af Danmarks gamle Rige igjen forenes, da tilbagekjødes de lettest derved, at vi vise for disse og al Verden, at Ufredens og Ufordragelighedens Aand er bleven huusvild i Danmark, og at Vindskibelighed og fælleds Samvirken adler os et Navn, hvortil Mange med største Anstrængelse ville slutte sig.

Idet jeg igjennem disse Linier søger at tolke min Tak, haaber jeg, at disse Bemærkninger, som jeg i al Simpelhed har ledsaget denne med, maae blive optagne lige saa velment, som de ere nedskrevne."

Lyngby Skov, den 21de October 1866.

Ærbødigst

Niels Peter Hansen.

Hadsund - Aalborg jernbane (Hadsundpeter)

I januar 1867 bliver **N. P. Hansen** af Landstinget valgt til et udvalg, der skulle behandle lovforslaget angående overtagelse af de jysk-fynske jernbaners drift.

Ved en fest på Jomsborg, Skelund i 1874 var **N. P. Hansen** blevet vakt af tanker om anlæggelse af en jernbane mellem Aalborg og Hadsund, med mulighed for at man i Randers Amt ville udvide strækningen fra Hadsund til Randers.

Sammen med nogle mænd fra egnen indbød **N. P. Hansen** til møde om sagen i Bælum den 8. januar 1875 og bød en forsamling på omtrent 200 velkommen.

Dagens Nyheder - 11. januar 1875:

Jernbanemøde.

Efter Indbydelse af nogle Mænd fra Egnen afholdtes der ifølge "Nordj. Folkebl." i Fredags et Møde i Bælum Kro for at forhandle om Anlæg af en Jernbane fra Aalborg til Mariagerfjord med Tilslutning til en Bane paa den anden Side af Fjorden til Randers.

Mødet var talrigt besøgt og aabnedes paa indbyderens Vegne af forhenv. Landstingsmand **N. P. Hansen**, der gjorde opmærksom paa, at Tanken om en saadan Bane, som man nu vilde begynde paa at faa ført ud i Livet, var fremkommen paa et Møde forleden paa samme Sted, og at man der havde overdraget til nogle af de Tilstedeværende at sammenkalde et almindeligt Møde for bl. A. at faa de større Grundeiere med. Han vilde særligt henlede Opmærksomheden paa Vildmosen, som han havde tænkt sig drage under Kultur ved Hjælp af en Jernbane. Den kan afgive et betydeligt brændselsmateriale, og langs Bankerne er der Materiale nok til Kalk og Sten. Han haabede ogsaa derigjennem at faa Grev Schimmelman til at støtte Sagen.

Til Dirigent for Mødet valgtes Proprietair Frost af Bælumgaard, der udtalte, at Sagen, der forelaa, var altsaa vel nærmest Anlægget af en Bane fra Aalborg til Mariagerfjord, men han havde altid tænkt sig den i Forbindelse med en Bane til Randers, da den vist ellers ikke kunde betale sig.

Højskole forstander Hammer af Skelund henviste til den store Interesse, Sagen allerede havde vakt. Alle vare jo vel nok enige om, at det er ønskeligst at faa den paatænkte Bane i Forbindelse med en Bane til Randers, men han troede dog ikke, at man skulde frafalde Planen, selv om man ikke kunde komme længere end til Mariagerfjord. Efter hans Mening vilde nemlig en Bane alene paa denne Side af Fjorden meget godt kunne betale sig. Med Hensyn til Banens Udmunding ved Fjorden, da burde denne ikke ske, som tidligere berørt, ved Als Odde eller Skelund, da det bliver for nær ved Havet, men ved Hadsund eller lidt øst derfor.

N. P. Hansen havde tænkt sig Havnø som Udmundingsstedet. Der var talt om en Dampfærge over Fjorden, men Løbet er saa smalt, at en fast Bro nu til Dage let vil kunne bygges der. Han antog, at Banen maatte føres til Randers, for at den skulde kunne betale sig.

Kammerråd Toft til Louisendal mente, der kom an paa, om en saadan Bane ikke vilde tage Trafik fra Statsbanen og derfor møde Modstand fra den Side - Højskoleforstander Hammer antog, at naar Banen udgaaer fra Statsbanen og fortsættes til Statsbanen igjen, vil den bringe denne betydelig Trafik. Hele vor Handel fører os naturlig syd paa, og en Bane her vil derfor betale sig bedst, naar den føres til Randers.

Dirigenten bemærkede, at det Første, der maa tænkes paa, er Penge til at begynde Sagen med, og at vi i det Hele maa være belavede paa at bringe betydelige Offre saavel til Expropriationen som til selve Anlægget. Under almindelige Forhold koster en Banemil 200.000 Rd., hvoraf Staten til andre private Baner har tilskudt 1/5. Det første Spørgsmaal er altsaa, om vi ere villige til at bære de Byrder og Udgifter, som et saadant Anlæg vil medføre.

Forhandlingene afsluttedes med:

Det sattes derpaa under Afstemning, om der var almindelig Stemning for at virke for en Bane fra Aalborg til Mariagerfjord med Udsigt til, at en saadan Bane skulde slutte sig til en Bane gennem Randers Amt til Randers, hvilket vedtoges enstemmigt.

"Vi have her i Bælum-Kredsen, stadig støttet af "Aalborg Stiftstidende", ligesaa vel som Beboerne i de øvrige Dele af det nordlige Jylland virket for bedre Trafikforhold, særlig for Jærnbaneanlæg. Allerede i Begyndelsen af halvfjerdserne bragtes den Sag paa Bane her paa Egnen, saa vidt mindes bl. a. ved den gamle, forhenværende Landstingsmand **Niels Peter Hansen**, Lyngbyskov. Først blev en Komite nedsat i den Hensigt at virke for en gennemgaaende Himmerlandsbane fra Aalborg til Hadsund for senere i Forbindelse med et Udvalg fra Randers Amt at søge Banen forlænget til Randers. Randers Amt, der havde en forholdsvis kortere Banestrækning at anlægge, opnaaede efter nogen Tids Forhandling, hvad det attraaede, nemlig at naa gennem Amtet til Hadsund, og hermed var det overladt til Aalborg Amt at bygge videre for egen Regning, alt eftersom det lystede.

Talrigt besøgte Møder bleve nu afholdte, særlig i Amtets sydøstlige Del, en Komite, for hvilken, saa vidt mindes, nuværende Hofjægermester Hvass, Randrup, var Formand, blev under den ny Situation atter nedsat. Den virkede efter bedste Evne for Sagens Fremme, en Kapital blev i dette Øjemed sammenskudt fra forskjellige Sider, et Nivellement med tilsvarende Anlægsberegninger blev optaget og Kort affattet over det Terræn, Banen formentes med mindst Bekostning, men til størst Fordel for vort Østland at burde gennemløbe; men Planen standsede i sin Udførelse af Mangel paa tilstrækkelig Støtte fra oven af, da det hed sig, at Tiden endnu ikke var kommen, da Øst-Himmerlands-Banen burde indlemmes i den Del af Landets Jærnbanenet, som da projekteredes."

Hadsund - Aalborg jernbane blev indviet 1. december 1900, 7 dage før **Niels Peter Hansen** døde.

021

Fest i anledning af prinsebryllup

Nogle lokale folk med bl.a. **N. P. Hansen** ville højtideligholde brylluppet mellem kronprinsesse Lovisa og kronprins Frederik, den senere konge Frederik den 8 den 28. juli 1869 og indbød til stor fest i Terndruplund den samme dag.

Festkomiteen indbyder:

"Idet undertegnede, der er trådt sammen i en komité for at træffe de fornødne forberedelser til festens afholdelse, herved tillade sig at indbyde medborgere til at deltage i denne, bemærket det, at adgangen til festen står åben for enhver familie af hvilkensomhelst stand. Personer udenfor familiekredsene kunne indføres og må senest dagen i forvejen være anmeldt til komiténs medlemmer.

Man samles kl. 3 eftermiddag for i procession at drage til festpladsen. I teltet vil blive foranstaltet et festmåltid og derefter dans.

Adgangen til festpladsen betales med 8 s. pro persona, til dansen med 1 Rd. pr. par. Billetter til festmåltidet erholdes hos værten."

Undertegnet af:

v. Wøldike, **N. P. Hansen**, M. Christensen, Chr. Flou, S. Frederiksen, Svanholm og Westenholz.

022

Grundlovsfester i Terndrup

H.. Juul Nielsen, Terndrup har i bogen Terndrup Ret og Vrag skrevet en talerliste fra årene 1851 til 2009.

Niels Peter Hansen har været taler i følgende år:

1856, 1860, 1861, 1862, 1865, 1869, 1871, 1872, 1875, 1880, 1882 og 1883.

Nogle årstal kan mangle, idet der ikke altid har været tilgængelige referater eller udførlige referater, hvor alle talere har været nævnt.

I årene 1884 - 1890 blev der ikke afholdt egentlige grundlovsfester i Terndruplund. I stedet blev der afholdt Folkefester i juni måned, med det formål at fejre både grundloven (5. juni) og stavnsbåndets ophævelse (20. juni).

023

Grundlovsfesten 1860

En gæst fra Aalborg havde efter sin deltagelse i grundlovsfesten i Terndruplund i 1860 gjort sig noget større ulejlighed med at skrive om begivenheden end Aalborg Stiftstidende sædvanligvis gjorde. Jeg synes derfor, at artiklen skal gengives her.

Artiklen begynder med, at Aalborg Stiftstidenden skriver:

"Om Grundlovsfesten i Terndrup i Tirsdags have vi modtaget følgende Meddelelse:"

"Da den til disse Fester af Hr. Proprietair Deden til Voergaard velvilligt overladte Skov ligger 4 a 5 Mil fra Aalborg, var det nødvendigt at være tidligt paa færde, for at komme til rette Tid, da Festen antoges at skulle begynde Kl. 9, og skjøndt jeg ellers, som maskee Flere af mine ærede Landsmænd, just ikke er nogen stor Under af at staae tidligt op, var det dog dennegang med ublandet Glæde, at den aarvaagne Vægters Dommedagslag paa min Gadedør kaldte af den dybe Søvn til Festligholdelse af Grundlovens 11-aarige Fødselsdag.

Solen stod op i sin fulde Glands, Mark og Skov straaede i deres skjønneste Dragt, Lærken svang sig højt syngende mod Himlens klare Blaa, ret som om ogsaa den med sin hjemlige Sang vilde hilse vor store nationale Frihedsfest.

Efterhaanden som Folk kom paa Benene blev der i de Byer vi passerede heiset Dannebrogssflag , og selv smaabitte saakaldte jordløse Huse stode i denne Henseende ikke tilbage; der kom Folk fra Nord og Syd, fra Øst og Vest, baade kjørende og gaaende, dog fleest af Bondestanden, men Alle søndagsklædte, og til den bestemte Tid var der paa Festpladsen samlet en betydelig Mennessemasse, som imidlertid voxede bele Dagen og antages at have beløbet sig til henimod 2000; paa selve Festpladsen, som ligger paa en aaben Plads omtrent midt i den smukke Skov, er, alene i dette Øiemeed, opført en rummelig Pavillon, paa hvis Front er anbragt et Pragtexemplar af "Danmark's Riges Grundlov" samt et Brystbillede af dens Giver, Kong Frederik den Syvende, og tæt herved den med Guirlander og Dannebrogssflag smykkede Talerstol; rundt omkring vaiede Dannebrog, en Afdeling af 11te Bataillons Musikcorps var tilstede, tvende Rækker Beværtningsstelte dannede ligesom en Ramme om den egentlige Festplads, hvorhos der ved Carroussel og paa anden Maade var sørget for Forlystelse, saa at det Hele havde et saare festligt Præg.

Kl. 11½ aabnedes Festen ved Afsyngelse af en i Dagens Anledning forfattet Sang "efter Melodien: "Danmark deiligst Vang og Vænge", hvornæst Rigsdagsmand Boelsmand **N. P. Hansen** i Lyngby besteg Talerstolen og med jævne, men klare og forstaaelige Ord i et længere Foredrag fremhævede de store Goder, der ved Grundloven var skjænket det danske Folk, mindede om den store Taknemmelighedsgæld det stod i til den kongelige Giver, der deelte sin Magtfulde med sit elskede Folk, opmuntrede Alle til hver efter sine Evner at virke i Frihedens Tjeneste, selv om den truedes af mørke Uveirsskyer, bød den hele Forsamling velkommen baade Høie og Lave, Rige og Fattige, Gamle og Unge, bød Alle og Enhver velkommen, hvilken politisk eller religiøs Troesbekjendelse han end hyldede, og sluttede med at udbringe et Leve for Kongen, hvilket 9 Gange besvaredes af Forsamlingen med et tusindstemmig rungende Hurra.

Derefter omtalte Candidat Windfeldt, der ved de tidligere Fester havde udtalt sig som ægte Friheds ven, de forskjellige politiske Partier i vort Fædreland; han vilde ved denne Lejlighed blot betragte dem fra et religiøst Standpunct; han mindede om og udviklede, at, som i alle Livets øvrige Forhold, saaledes ogsaa i Politiken, var Kjærligheden fornøden; han ønskede, at Partierne ikke vilde hade hinanden, men mødes i Kjærlighed, og sluttede med et Leve for: Udvikling af Friheden i Kjærlighed og Samdrægtighed.

Da Tiden alt var noget fremrykket, blev der nu af Committeeen indbudt til Festmaaltidet, hvori ca. 150 Personer deeltog; Afsyngning af fædrelandske og andre i Dagens Anledning forfattede Sange, Musiknummere, Taler og Skaaler vexlede med hverandre; der udbragtes saaledes Skaaler for Kongen, for Grundloven, for gamle Danmark, for Qvinden, for Festcommitteeen osv. Da Festmaaltidet var forbi, begyndte Dandsen, som fortsattes til Midnat, til hvilken Tid Festen sluttedes.

Den største Orden og den gladeste Stemning herskede den hele Dag og neppe har nogen Eneste forladt denne folkelige Fest uden et behageligt og velgjørende Indtryk, og med Ønsket om at den maa gjentages i de kommende Tider samt ligesom hidtil tjene til at befæste Enighed og Sammenhold, Kjærlighed til Fædrelandet og Frihedens Bevarelse."

024

Et år uden grundlovsfest

Ligesom jeg sår tvivl om eksistensen af grundlovsfester i 1849 og 1850 i Blenstrup, kan jeg med endnu større tvivl anfægte påstanden om, at der uafbrudt har været afholdt grundlovsfester i Blenstrup/Terndrup siden 1849, idet der anførtes følgende i Aalborg Stiftstidende den 17. juni 1870:

"Endskønt der på grund af pinsehøjtideligheden og andre tilfældige omstændigheder ikke i år blev noget af Grundlovsfesten i Terndrup, erindredes dog 5. juni på andre steder i Aalborg Amts 3. folketingskreds. Således var der i Skelund foranstaltet en festlig sammenkomst, hvortil flere sange var skrevne og heriblandt en af Zahle."

"Ligeledes afholdtes der 2den Pintsedag en smuk fest i Fruerlund ved Hurup. Den indleddes af stedets så afholdte sognefoged, Hr. L. Toft af Hurup, der sluttede med et leve for vor konge. Efter indbydelse var skolelærer Christensen fra Mou tilstede og udbragte et leve for Grundloven efter at have udviklet både dennes og dagens betydning. Seminarist Als talte smukt for Frederik den Syvendes kongegave og udbragte et leve for hans minde.

En tilstedeværende talte for enighed såvel i repræsentationen som i folket selv, og landstingsmand **N. P. Hansen** talte i samme retning, idet han betragtede en fælles samvirken imellem mænd på alle samfundets trin som det bedste middel til folkets og fædrelandets fremtidige udvikling, frihedens indre befæstelse i alle vore samfundsforhold; et sådant billede af vore samfundstilstande ville da også bidrage til at skaffe os den ydre verdens sympati, hvorved vor folkelige tilværelse ville vinde i ydre sikkerhed. Forsamlingen sluttede sig til denne tanke ved at istemme et længe leve for gamle Danmark. Den milde sommeraften genlød af den glade stemning, der besjælede alle festdeltagerne."

025

Grundlovsfest 1880

Aalborg Stiftstidende - 7. juni 1880

"Til Grundlovsfesten i Terndruplund var mødt 5- 600 Mennesker. Lærer Hansen fra Smidie bød paa Festcommitteeens Vegne de Tilstedeværende Velkommen. Derpaa blev en Sang for Kongen afsungen og Hr. **N. P. Hansen**, Lyngbyskov, talte for Samme. - Det var gammel Sæd og Skik ved offentligt Forsamlinger at mindes Landets Konge, og det vilde være upassende, hvis det undlodes her. Taleren omtalte derefter vort Kongehuus' Anseelse i Europa og sluttede med det Ønske og Haab, at "Kongernes Konge" maatte være med Christian den Niende, saa han kunde føre Danmark frem til Held og Lykke. Dette Ønske og Haab besvaredes med et nifoldigt Hurra."

Kommentar:

Grundlovsfesterne i Terndruplund har længe været kendetegnet ved, at de indbudte talere anmodes om ikke at fremkomme med partipolitiske ytringer. I 1880 var der en heftig debat om netop dette: "Derefter udspandt der sig en debat mellem Grev Tramp og Claus Johannesen, dels om femtejunidagen var den rette dag til en politisk debat eller ikke, og dels om forsvarsvæsenet. Greven syntes, at grundlovsdagen netop egnede sig til at fremkomme med politiske anskuelser,

mens Johannesen var af modsat opfattelse, idet han mente, at der gaves tid og lejlighed nok andre dage til at drøfte politiske anskuelser."

Niels Christian Nielsen (søn af **Niels Peter Hansen**) var i en periode formand for Paulunet. Også han havde en mening om formålet med festerne i Terndruplund. Ved folkefesten den 20. juni 1890 udtalte han:

" ... at det ikke var komiteens hensigt med disse årlige folkefester, at gøre dem til partipolitiske fester. Det var fester til minde om Stavnsbåndets løsning og om vor Grundlov af 5. juni 1849."

Senere blev den holdning skrevet ind i foreningens vedtægter: "At festerne skal ledes uden hensyn til partipolitik."

026

Børnefester fra 1876

I et længere referat fra børnefesten i 1879 skriver Aalborg Stiftstidende 18. juni 1879 bl.a.: "**Gamle N. P. Hansen fik et rungende hurra af børnene, fordi han havde pustet og blæst så stærkt til lærer Nielsen, så han havde taget fat på disse fester.**"

Referatet indledtes med ordene: "Ved Samarbejde af fleer af Egnens Lærere afholdtes igaar i Terndruplund den omhandlede Børnefest, der nu paa 3die Aar vinder mere og mere Tilslutning. Folk, der interessere sig for at kjende Forholdet imellem deres Børn og Lærerne, have ved disse Børnefester en nem og fornøielig Adgang til at lære det at kjende."

Endvidere skrives der: "Med faner (11) og klingende spil drog omtrent 150 fra Terndrup skole ned i Terndruplund i Paulunets telt kl. 16. Lærer Nielsen bød børnene velkommen med den bemærkning, at det var i dag deres tur at råde over det store telt, og han håbede at de brugte det godt, det var billig at slide på, idet det, såvel som skoven vare os frit overladte."

027

Børnefest 1880

Aalborg Stiftstidende - 16. juni 1880

Terndrup, den 14. Juni. Igaar afholdtes Børnefest i Terndruplund. Børnefest? Skal det nu ogsaa i Avisen?

Aa ja, hvorfor ikke! For 4 Aar siden begyndtes paa disse Fester i Terndruplund med et Par Skoler, væsentligst efter Indbydelse fra gamle **N. P. Hansen**, der havde havt Lejlighed til tidligere at overvære enkelte slige Fester. Sagen har vunden Tilslutning fra alle Sider og er derved voxet op til noget Stort, der bør nævnes, Andre til Efterlignelse andre Steder. Der var iaar samlet over 480 Børn og næsten 400 Voxne, meest Forældre.

Børnene morede sig med Leg og Dands fra Kl. 3 til Kl. 9; og skal der tages Hensyn til Børnenes Glæde og Forældrenes Tilfredshed, maa det kunne kaldes en meget vellykket Fest. Paa Grund af den uventet store Tilslutning blev der et Overskud af ca. 14 Kr., som efter de forskjellige Læreres Anviisning blev uddeelt iblandt de fattigere Børn; deres Tak viste sig i straalende Ansigter. Indrømmes maa det, at Forholdene stille sig heldigt for slige Festers Afholdelse i Terndruplund, idet nemlig Foreningen "Paulunet" aldeles frit overlader det store Telt til Afbenyttelse for Børnefesten, ligesom ogsaa Skovejeren overlader Skoven for samme billige Priis. Disse Tvendes Velvillie gjør naturligviis Sagen let.

Underskrevet af pseudonymet "Palle Jyde"

Flere børnefester

I 1886 var besøgstallet faldet, som en skribent tilskriver "at dårlige tider tvinger forældre med flere børn til at blive hjemme for at spare udgiften til entreen på 10 øre pr. barn." Der tilføjes, at en del af egnens voksne ungdom indfandt sig ved festen for at deltage i dansens glæder, hvorved fornøjelsen blev mindre for børnene.

I 1889 var der omtrent 300 børn og voksne til stede ved børnefesten, som startede kl. 16. Lærer Bendix holdt en oplæsning for børnene og **N. P. Hansen**, Lyngbyskov holdt derefter en lille tale, hvorefter den alvorlige del af festen sluttedes. Festen fortsatte i Paulunets dansetelt, hvor festen fortsatte indtil kl. 21.

I 1890 blev der igen afholdt børnefest med ca. 600 deltagere. Kl. 15:30 samlede deltagerne ved skolen og lærer Bendix bød velkommen. Med musik i spidsen gik optoget til festpladsen i Terndruplund, hvor et par klovnes optræden gjorde umådelig lykke hos børnene. Trods øsende regnvejr fortsatte festen til kl. 22, hvorefter man fulgtes ad tilbage til skolen.

Anders Stephansens mindesten

Aalborg Stiftstidende (uddrag) - 22de August 1876

I Søndags afsløredes i Terndrup Mindesmærket for Børnevennen Anders Stephansen, ved hvilken Højtidelighed der var samlet ca. 300 Mennesker. Mindet bestaaer af en svær Granitblok, hvori er indsat en Marmorplade med denne Indskrift: "For Børnevennen Anders Stephansen, født 20de August 1791 død 21de Marts 1870, reiste hans Fødeegn dette Minde.

"O Frelser, maa jeg boe hos Dig
Du bad i Dødens Qvæld.
Han glæde Dig i Himmerig
Med Livets Morgenvæld !"

Den øverste Linie af dette Vers var Stephansens Ord i hans Dødsstund. Ovenover Marmorpladen er anbragt en Bog, hvorpaa ligger en pegende Haand, der viser ud imod hans Fødested, og øverst paa Stenen er anbragt et Jernkors. Naar der tages Hensyn til at Committeeen har havt saare smaa Midler at virke med, maa det nu afslørede Minde staae som et Vidnesbyrd om, at god Villie kan drage et stort Læs.

Det var nemlig Beboerne i og ved Terndrup, der bragte Stenen til sit Bestemmelsessted med en god Villie, men ogsaa med megen Møie. Det kan sammenlignes med et af de Fortidsarbeider, om hvilke Nutiden udtaler, at den begriber ikke, hvorledes det er gaaet til, det maa have været Kjæmpefolk disse Gamle.

Mindet staaer paa et fremspringende, højtliggende Hjørne af Terndrup Skolehave ud imod Aalborg-Hadsund Landevejen.

Mødet aabnedes af Formanden for Committeeen, Lærer Nielsen i Terndrup, der bød Forsamlingen Velkommen. Han omtalte Oplysning som den bedste Skat, et Folk kan faae i Eie, anvendte dette med Hensyn til Stephansen, men fremhævede dog at det ikke var denne Side af Stephansens Liv vi særligt vilde fremdrage, men derimod hans Livsgjerning som Børneven. Han udtalte kort, at naar vi reise Minder, da reise vi dem ikke for det, der er Almindeligt, ikke engang for det meer end Almindelige, men egentlig kun for det Ualmindelige.

Foto fra 27/9. 2020 - Mindesteneen i det anlagte anlæg

Derefter fortalte **N. P. Hansen** om Stephansens Barndomsliv i Terndrup, om hvorledes han som Barn allerede var den Store blandt de Smaa. Efter sin Confirmation blev han Lærer hos Præsten i Skibsted i 2 Aar, paa Voergaard i 5 Aar indtil 1812, derefter paa Jonstrup i 3 Aar og i Hovedstaden for at lære Sprog, dernæst paa Voergaard igjen, ialt i 3 Aar. I Nibe var han derefter Lærer i 2 Aar og tog derfra til Aalborg 1820, hvor han ligeledes var i 2 Aar. I Hovedstaden havde han paa Gaden seet Mængder af disse Børn, der vilde blive Samfundets Udskud, og han tænkte allerede da paa hvorledes han skulde hjælpe de Hjælpeløse; han indsaae, at der skulde store Midler til, og dem manglede han.

1822 blev han gift med Dorothea Stephansen, og hun, den udmærkede Qvinde, ledede hans Tanker paa Herren, der kan hjælpe. Hun modnede hans Tanke, at hjælpe de Hjælpeløse, og da mødtes de med Grev Holstein, der havde den samme Tanke, og - han havde Midlerne. Stephansen havde ingen Børn, men han og hans Hustrue bleve Forældre for en stor Flok af forældreløse Børn, ja over 500 Børn have de opdraget paa deres Børnehjem "Holsteinsminde". Stephansen havde en særegen Gave til at samle og sammenbinde.

Til Beviis herpaa fremførte H. et Træk om en lille Dreng, der vilde løbe bort fra Stephansen, fordi han holdt meer af at løbe ad Landevejene, end være under Tvang, men som Stephansen vandt for det rolige Liv paa Anstalten ved at sende ham i Ærinder deels til Nestved deels til Slagelse, hvorved Drengen fik Syn for, at der dog var bedre hos Stephansen end paa Landevejen. Disse vilde Ideer var det han saa godt forstod at bortdrage, og netop derved var det at hans Liv blev til saa stor Velsignelse. Det kan jo ikke nægtes, at der har fundet Tilbagefald Sted, men dog meget faa, og det er jo ikke underligt at Tilbagefald kunde skee, da de jo Alle vare syge Planter. Men han var overbeviist om, at dersom Stephansens Børn alle stode samlede her, da vilde de udtale deres Tak til ham, fordi de vare vundne tilbage som sunde Medlemmer for Samfundet.

Derefter udtalte Lærer Nielsen, Terndrup, sin og Bestyrelsens Tak til Stud. theol. Nielsen, fordi han var den, der havde undfanget Ideen, og kraftigt virket for den, og endelig fordi han idag var kommen tilstede; endelig oplyste han, at han (Nielsen) vel var Formand, men havde som saadan dog alligevel en Formandens Formand, nemlig den gamle **N. P. Hansen**; det skulde ogsaa der udtales, at han var den, der havde draget Læsset, og derfor fortjente den største Tak for at Mindet var blevet reist.

Dernæst fremsagde han en Forklaring om, at Udgifterne vare større end Indtægterne, naar det Maal skulde naaes, der var bestemt, nemlig ved Siden af Mindesmærket at have et lille Legat til Vedligeholdelsen af Mindesmærket; Fordringerne vare ikke store, man ønskede kun mindst 50 Kroner, men for at dette Maal kunde naaes maatte der endnu skee yderligere Bidrag, hvortil han saa opfordrede.

Der blev udbragt Skaaler for Stephansens Minde af **N. P. Hansen**, for Student Nielsen af Lærer Nielsen, for Ungdommen af Hammer, for Dorothea Stephansens Minde af Lærer Nielsen, for Committeen af Hammer, for Stephansens Slægt af **N. P. Hansen** og Student Nielsen o. fl. a.

030

Stavnsbåndets løsning - mindesten 100 år Aalborg Stiftstidende (uddrag) - 23. juni 1888

Festen i Terndruplund den 20. Juni 1888

Mindestenen i det meget gamle Terndrup. Foto er venligst udlånt af Skørping lokalhistoriske arkiv

Det lille smukke Krat østen for Terndrup var i Dag Samlingssted for en Fest af en saa storartet Karakter, at næppe nogen tidligere Fest har kunnet opvise et endog tilnærmelsesvis saa stort Antal Deltagere. Se sidste Dages milde Vejr satte jo lidt Humør i Landboerne, og da Frihedssindet her paa denne Egn er dybt rodfæstet, var det naturligt, at unge og gamle i dyb Forstaaelse af det stor Slag, der blev slaaet af gode Patrioter for Danmarks Bondestand for om ved 100 Aar siden, samledes for med Glæde og Tilfredshed i Hjærtet at mindes Kampens Resultat, der kundgjordes ved Forordn. af 20. Juni 1788 ang. Stavnsbaandets Ophævelse.

Forhenv. Landstingsmand **N. P. Hansen**, Lyngbyskov, aabnede paa Festudvalgets Vegne Festen med at byde Forsamlingen velkommen. Den Fest, som afholdtes i Dag, var en af de sjældne Fester. Det var for os en Mærkedag igjennem Tiderne og i Historien, saa meget mere, som ingen af den nuværende Slægt vilde opleve en lignende festdag. Det var Bestyrelsen en Glæde, at Indbydelserne til denne Fest havde vunden saadan Gjenklang, som den store Forsamling bar Vidne om. Men naar vi nu holde Fest i Tag, da er det for at mindes den Dag, da Bonden blev gjort til fri Mand, idet hans Borgerret anerkjendtes. Men naar Tanken vender tilbage til de svundne Tider, da dukker der ogsaa sørgelige Minder frem. Bondestanden var navnlig sunken saa dybt, at vi næppe kunne forestille os, hvor elendig dens Stilling var.

Mindestenen ved doktorboligen, hvor den blev placeret i 1888 (foto fra 1928)
Privatfoto venligst udlånt af Helle Astrup, Terndrup

Ældre Dokumenter, der omhandle Overdragelser af mindre eller større Dele Jordegods, indeholde ikke alene Optegnelser om Arealets og Hartkornets Størrelse, men der findes ogsaa anført, hvor mange arbejdsdygtige Mænd og Kvinder der fulgte med. Dette er kun et enkelt Træk eller Billede af Tilstanden paa den Tid. Det er ikke sagt for at udbrede Misnøje. Jordegodsejerne dominerede i Overensstemmelse med de kgl. Anordninger, og for at faa de store Godser dyrkede gjorde de deres Ret gjældende. Endvidere var det dem, der stod inde for at levere det nødvendige Mandskab til Hæren til Landets Forsvar. De svundne Tider have læget Saarene, og naar vi samles her i Tag, er det i glad Bevidsthed om, at vi staa som fri Mænd, og med ønsket om, at Tiden maatte føre det med sig, at vi maa gaa frem som et frit og levedygtigt Folk, bød Taleren den store Forsamling et hjærteligt Velkommen.

Man sang nu Sangen "Duftende Enge og kornrige Vange", hvorefter **N. P. Hansen** afsluttede denne Del af Festen ved at bede Forsamlingen slutte sig til Processionen, naar Musikken nu spillede op. Med Musik i spidsen marscherede den store Forsamling ud af Lunden, gennem Terndrup By op til Distriktslæge Benthins Have, hvor Mindestenen var rejst.

Dannebrogflagene, hvori Stenen var indhyllet, hejsedes nu, og foran den store Forsamling stod en smukt tilhugget Sten, 7 Fod høj, rejst paa en Sokkel af Beton, med følgende Inskription:

Mindestenen i anlægget (1956) ved møledammen efter flytningen i 1930'erne. Foto er venligst udlånt af Skørping lokalhistoriske arkiv

**FR
VI.
Stavnsbaandets Løser ved
Medvirkning af
Bernstorff, Reventlow
og
Colbjørnsen.**

Paa Midten:
**"At løst er Bondens Trællebaand,
Kan Sten dog ikke vise,
Men Skjaldesang med Liv og Aand,
Som Bondelæber prise."**

Paa Sökkelen i en indlagt Marmorplade:
**"Selskabet Paulunet
rejste dette Minde
20 Juni 1888"**

Efter at Afsløringen havde fundet Sted, gik en stor Del af Forsamlingen, der bestod af ca. 3000 Mennesker, tilbage til Fest pladsen. Her talte Lærer Vestergaard, St. Brøndum, om Forholdene her til Lands i Fortid og Nutid, hvorefter Publikum morede sig paa forskjellig Vis, de yngre med at faa sig en lystig Svingom i det rummelige Dansetelt, og de ældre med at samles om Madkurvene. I det hele taget var Festen, der begunstigedes af det fortrinligste Vejr, overordentlig vellykket, og Festkomiteen fortjener al mulig Anerkjendelse for den smukke Maade, hvorpaa den havde ordnet det hele for at gjøre Festdagen saa højtids- og betydningsfuld som mulig.

Fest for krigsveteraner 1898

Aalborg Stiftstidende - 27. juli 1898

Veteranfesten i Terndruplund.

Del blev en meget vellykket Fest, som baade de gamle Krigere havde Glæde af og Foreningen "Paulunet", der havde faaet den i Stand, havde Ære af. Om Eftermiddagen den 25. Juli samledes Deltagerne ved Terndrup Kro, hvor der serveredes Kaffe for Veteranerne og deres Hustruer. Kl. 4 afmarcheredes til Festpladsen : Musikken i Spidsen for Veteranerne, der talte omtrent 70 Mand saa de øvrige Deltagere. De gamle Krigere holdt godt Fodslag til Tonerne af "Den tapre Landsoldat".

Paa Festpladsen blev der talt for Kongen af Pastor Ørsted, St. Brøndum, om Istedslaget af Højstoleforstander Villumsen, Bælum, og om Aaret 1848 af Distriktslæge Poulsen, Terndrup. Til sidst fortalte en af de gamle Krigere, Bech, Askildrup, om sin Deltagelse i Krigen. Der var omdelt trykte Sange, som blev afsungne mellem Talerne. "Paulunet"s Formand, N. Chr. Nielsen, Lyngbyskov (red. søn af **N. P. Hansen**), der dirigerede paa Talerstolen, henviste derefter til Fællesspisningen i Teltet, og dette var snart stuvende fuldt med Hædersgæsterne samlede om det midterste Bord.

Under Spisningen udbragtes en Række Skaaler: for Kongen af Herredsfoged Bjerre, for Fædrelandet af Proprietær Bjerregaard, Skibsted, for Frederik den Syvendes Minde af Handelsmand Thorup, for Sønderjylland af Jægermester Hvass til Randrup, for den tapre Landsoldat af Højstoleforstander Villumsen, og for den danske Bonde af Pastor Ørsted. Desuden talte Distriktslæge Poulsen, Godsejer Thorup, selv Veteran, gamle **N. P. Hansen**, Lyngbyskov, og mange flere.

Imidlertid blev Spisningen til Ende og Salen ryddet til Dans. Først traadte de gamle Krigere en Marsch til Tonerne af Landsoldaten. Men ogsaa i de paafølgende Runddans tog de Del en lille Tid. Ud paa Aftenen blev nogle Boller Punsch sat frem. Dansen standsede, og nu blev der atter talt og sunget: Fædrelandssange og gamle Soldaterviser. De gamle Krigere havde endnu ikke glemt "Ser I, hvem der kommer her", "Alle Marsch, alle bom" og de andre gamle Viser fra Treaarskrigen. I det hele vil sikkert denne Fest blive mindet længe af Veteranerne, og blandt Deltagerne hørte man kun udelt Tilfredshed med at være til Stede.

"Paulunet"s Bestyrelse fortjener megen Paaskønnelse for den smukke Maade, hvorpaa alt var ordnet. Spiseteltet var overmaade net pyntet med Flagdekorationer og Buster af vor nuværende Konge, af Kronprins Frederik og af Frederik den 7de. Om Aftenen var Festpladsen smukt oplyst af talrige kulørte Lamper. Ogsaa Vært og Værtinde havde udført deres Hverv paaskønnelsesværdigt. Beværtningen var god.

Ved saadanne Fester er det ligesom noget af "Aanden fra 48" vaagner igen; Enighedens og Samfølelsens Aand, som vi danske tidt har været langt borte fra, kommer til Stede igen.

Stiftelse og godkendelse af legat

Aalborg Stiftstidende - 30. maj 1890

Niels Peter Hansen, Lyngbyskov, andrager om allerhøjeste stadfæstelse på et af ham og hans hustru oprettet legat "Niels Peter Hansens og hustrus Guldbryllupslegat for værdige og trængende konfirmander i Lyngby sogn", stort 300 kr.

Legatet bestyres af sognepræsten i Lyngby sogn i forbindelse med læreren i Lyngby skole og førstelæreren i Terndrup skole, imod regnskabsaflæggelse til Amtsrådet. Anbefales af Amtsrådet.

Stadfæstet legat.

I følge meddelelse i Aalborg Amtsråds dagsmøde er der meddelt kgl. stadsfæstelse på fundatsen for det af gårdejer af Lyngbyskov, **Niels Peter Hansen** og hustru Maren Hansen stiftede legat til fordel for værdige og trængende konfirmander i Lyngby sogn.

033

Dannebrogsmændenes Hæderstegn

Aalborg Stiftstidende - 8. juli 1892

Terndrup, den 3. Juli.

Iblandt de mange, som paa Kongeparrets Guldbryllupsdag blev tildelte Ordener, vare ogsaa gamle **Niels Peter Hansen**, Lyngby Skov ved Terndrup. For et Par Dage siden blev Dannebrogsmændenes Hæderstegn overrakt ham ved Herredsfoged Faurholt af Terndrup i Overværelse af Pastor Christensen af Skibsted, Sognefoged Anders Søgaard af Terndrup og Lærer Bendix.

Hansen er over 80 Aar gammel, men endnu kraftig, rask og rørig. I sine unge Dage var **Hansen** Landsbysmed. Senere tog han fat paa Landbruget. Han købte Jorder, der vare bevoxede med Krat og Lyng, ryddede Jorden, pløjede og mærgede den. Et tydeligt Bevis paa den store Virksomhed afgiver den store Mærgelgrav, som findes paa **Hansens** Datters Ejendom, Petersminde ved Terndrup. Mange Tusinde Læs ere derfra kjørte ud paa Markerne, som **Hansen** lod kultivere.

I ca. 20 Aar tog Hansen Del i det politiske Liv. Han var som bekendt Rigsdagsmand, dels Folketings- og dels Landstingsmand i dette Tidsrum. Nu henlever han sin Alderdom hos sin Søn.

Folkeminder - Evald Tang Kristensen

Niels Peter Hansen bidrog med gamle historier, da Evald Tang Kristensen rejste Danmark rundt for at indsamle og nedskrive viser, sange, eventyr og sagn og hvad folk ellers kunne fortælle om fortiden. Dette arbejde påbegyndte ETK så småt i 1866 og fra 1888 på fuld tid - finansieret af staten.

Her er et par eksempler:

102 - Baron Rosenkrantz på Villestrup havde en person, der agerede tjener for ham, han hed Eomelius og kunde sådan omgås sin herre. Når han fik lyst til en af baronens frakker, så sagde han: »Den kan De ikke være bekendt at gå med i selskab, den klæder Dem ikke. De er jo såpæn en herre, og den frakke vansyner Dem helt. Den må omsyes.« — »Nej, jeg vil ikke have udgift med den, tag du den så«. Kusken fik sig en frakke på lignende måde. Hans frakke var med lange opslag, og så lod han dem hænge ned. »Jeg kan ikke være bekendt at kjøre med herren med sådan en frakke.« — »Hvorfor har du ikke sagt det før?« — »Det har jeg tit.« — »Ja, så har jeg glemt det«. Så fik han en af herrens frakker. Baronens gik jo i barndom, kan man forstå.
Niels P. Hansen, Lyngby skov.

995 - Ved Kyndelmisse, når karlene havde optorsken, skulde de om eftermiddagen ud med knipler og møde for kreaturerne. Karlene stod i lange kjæder, og når en af de ældre kører vilde bryde igjennem kjæden, gav de den én over hornene med knippelen. Det havde de respekt for. Køerne gik nemlig ude, om der end var en halv alen sne, og så gik de og kradsede i den og sultede, og derfor vilde de jo prøve på at komme hjem. Heden havde en stor bredde ud ad, men snævrede ind imod byen, og det var i snævringen imellem mølleåen til Terndrup mølledam og bækløbet, der kommer oppe fra Lindenberg, at karlene stod og mødte, for der slap heden op. Hver morgen samledes folkene for at rejse kreaturerne op. Den ene nabo måtte hen efter den anden. Når sådant et kreatur så kom på benene, kunde det alligevel stagle hen i lyngheden. En gammel ko kunde den gang købes for tre rigsdaler, når den var udmalket.
Niels P. Hansen, Lyngby skov.

11 - Der lå en forskrækkelig stor sten på en åben plads i byen Terndrup, og der samledes bymændene, så snart der tudedes i et horn. Det kaldte de at skulle til stævne. »Vi skal samles ved den grå sten«, sagde de.
N. P. Hansen, Lyngby.

97 - I Store-Brøndum havde alle bymændene en plåndtgård til fælles. Hver fik sit stykke, og der såede de deres planter. Den plantegård lå midt i byen og var indhegnet med et jorddige. Den lå også lige ved det bækløb, der løber gennem byen, så havde de jo det fornødne vand.
N. P. Hansen, Lyngby.

98 - A har hørt, at når folkene sad og spiste deres natter, så kom snogene op på bænkene og rækkede fra bænkene op på bordet og vilde der slikke af mælken. Folkene gav dem et knæk over panden med skeerne for at drive dem tilbage. De ældre snoge gik i kostaldene og vilde malke køeme. I Visborggårds have var der sådan en masse, at de lå i gangene, men folkene var helt fortrolige med dem.
N. P. Hansen, Lyngby skov.

Niels Peter Hansens efterkommere

Af Niels Peter og Maren Hansens børn var der kun 3, der oplevede voksenalderen:

Niels Christian Nielsen (1841 - 1926)

Hansine Nielsdatter (1844 - 1890)

Mette Cathrine Nielsdatter (1846 - 1915)

- - - - -

Mette Cathrine blev gift med landmand og forsikringsmand Niels Christian Pedersen, Siem. De bosatte sig i Terndrup, først på "Petersminde" og senere på Terndrup mark.

Mette og Niels Christian Pedersen fik 3 børn, der oplevede voksenalderen:

Ane Marie Stevn (f. Pedersen), Lyngbyskov (1872 - 1940)

Peder Nielsen Pedersen, Lyngbyskov (1878 - 1952)

Niels Peter Pedersen, Lyngbyskov (1879 - 1951)

- - - - -

Hansine blev gift med Jeppe Nielsen, som var gårdejer og kroejjer i Visborg.

Hansine og Jeppe Nielsen fik 4 børn, der oplevede voksenalderen:

Karen Marie Nielsen, Fræer (1863 - 1892)

Niels Peter Nielsen, Fræer (1867 - 1890)

Johanne Kristine Antobine Nielsen, Fræer (1870 - 1944)

Kristian Minus Nielsen, Fræer (1876 - 1897)

- - - - -

Niels Christian Nielsen, som var gårdejer og købmand, blev gift med Ane Catrine Petersdatter, Siem, som døde i 27. marts 1900.

Niels Christian og Ane Catrine Nielsen fik 4 børn, der oplevede voksenalderen:

Maren Nielsen, Lyngbyskov (1868 - 1942)

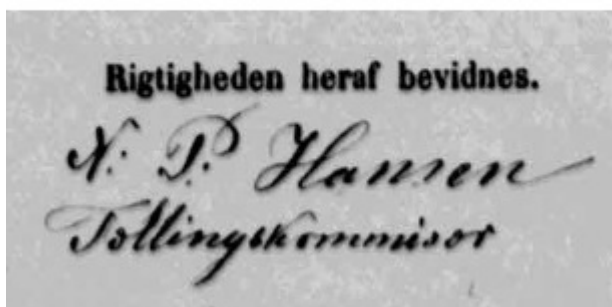
Niels Peter Nielsen, Lyngbyskov (1869 - 1946)

Ane Marie Nielsen, Lyngbyskov (1871 - 1928)

Peder Nielsen, Lyngbyskov (1875 - 1940) - Blev i 1900 antaget som den første uddeler i den nyoprettede Brugsforening i Terndrup. Senere flytter han til Lund og bliver uddeler i Ørslevkloster.

Niels Christian Nielsen blev gift 2. gang med Christine Marie Christensen den 11. oktober 1900.

- - - - -

Folketællingen 1880 hvor der blev optalt 691 personer i Lyngby sogn

(I 1890 var tallet 916.

I 1860 var tallet 331 i Terndrup og 232 i Lyngby.)